

Leto

Dok finjevan ovaj broj Naše Kostrene, leto nan je došlo va punon sjaju. Čekali smo ga fanj vrimenta, trpeli skoro mesec dan neke ostatke zime, a nekako s kalendarom, počele su i tepline. I to zajedno, bez velog prelaza. Plaže su se zajedno nakrcale, Kostrena je opet popularna ne samo med Kostrenjani, a ča nudi svojin gostima, pa makar oni bili i samo z Rike, čitajte va oven broju.

Poiskali smo i odgovor zač radovi po cestah kasne, kad će se konačno opret stara cesta. I z obalnen puton je bilo veleh problemi, uvjeravaju nas da nan sad niš neće past na glavu. Pitali smo kakove su novosti va vrtiću i škole, popratili školski susreti va Žuknice, predstave na Proljeću u Kostreni, interesirali se kad će nan škola postat samostalna, ča nan već obećivaju od kad je storena.

Oduševile su nas mlade nade Pomorca, prvi put su osvojili Memorijal Egona Polića, va njegoven prvon prolićnon terminu. I to va letu va ken kostrenski sportski ponos slavi 85. godišnjicu. Svečano je ovo leto i va oba dve kostrenske čitaonice, prvo slavlje je va Svetoj Barbare, kade se slavi 135. obljetnica.

Verujen da ćete nać zanimaciju za se va našem i vašemu listu, a da bi bil još bolji, pošaljite nan svoji predlozi ča bite oteli čitat. Dobro se odmorite ovo leto, vidimo se na jesen.

*Vaš glavni urednik
Boris PEROVIĆ*

naša KOSTRENA

Glasilu Općine Kostrena

51221 Kostrena, Sv. Lucija 38
tel.: (051) 209-000, fax 289-400
žiro račun: 2402006-1853800000

Za izdavača: Miroslav ULJAN,
glavni urednik: Boris PEROVIĆ,
pomoćnica glavnog urednika: Borka RELJAC,
grafički urednik: Dražen ZDELAREC,
fotografije: Silvano JEŽINA,
arhiv Općine Kostrena,
korektura: Sandra SABOVLJEV
Tisak: GRAFOTISAK Rijeka
List izlazi tromjesečno.
Rukopise i materijale ne vraćamo.
Naklada: 1.600 primjeraka.

Cjenik oglasnog prostora na crno-
bijelom tisku: 1/1 900,00 kuna
1/2 500,00 kuna, 1/4 250,00 kuna,
1/8 130,00 kuna.

U ovom broju:

Ekoakcije:	Melkior Pilepić:
Volim Hrvatsku – volim Kostrenu2	Nepredviđiv vrtlog života18
Važniji telefonski brojevi4	Perunika – hrvatski nacionalni cvijet.....20
Zahtjevan teren “krivac”	Od Proljeća do Jeseni u Kostreni21
za probijanja rokova.....5	Omladinska škola Pomorca:
Esperanto: “Brončana”	“Egon Polić” šlag na torti22
Dobrila Avramović.....6	Pomorac:
Obalni put: Sanacija pet do dvanaest.....7	Nova drugoligaška iskušenja23
Škola: Trijumf na Lidranu.....8	Vaterpolo: Igor Hinić u Žurkovu.....24
Vrtić: Sport se voli od malih nogu9	Rukomet: “Kratki” za 58 sekundi25
Ljeto: Red glazbe i plesa,	Noviteti iz knjižnice26
red sporta i zabave10	Priča: Jedan dan u životu trudnice27
Projekt nove brdske šetnice11	Brodolom barka Kostrena28
Prva sveta pričest i krizma12	Vojislav Vojo Mažer
Nazarećanin.....13	– beskrajno vjeran Pomorcu.....30
Jubilej čitaonice u Sv. Barbari14	Dječja priča: Ljetovanje iz snova.....32
“Okus mora” Ankice Bijelić16	Križaljka.....33
Akcija	Igrom i prijateljstvom u budućnost.....34
“Gradovi/općine prijatelji djece”17	Memorijal Egona Polića36

VAŽNIJI TELEFONSKI BROJEVI

OPĆINA KOSTRENA

Centrala.....	209-000
Pročelnik Jedinog upravnog odjela	209-010
Voditelj Službe za proračun i financije	209-020
Voditelj Službe za prostorno i urbanističko planiranje, zaštitu i unapređenje prirodnog okoliša i upravljanje imovinom	209-030
Voditelj službe za društvene djelatnosti, protupožarnu i civilnu zaštitu.....	209-040
Voditelj Službe za komunalne poslove	209-050
Komunalni redar	209-051
e-mail: opcina-kostrena@ri.t-com.hr	
web: www.kostrena.hr	

AMBULANTA DOMA ZDRAVLJA.....	288-011
DJEČJI VRTIĆ	
“ZLATNA RIBICA”	289-573, 289-574
DOBROVOLJNO VATROGASNO	
DRUŠTVO KOSTRENA	289-508, 287-176
INA BENZINSKA POSTAJA.....	287-196
NARODNA KNJIŽNICA KOSTRENA.....	289-578
JAVNI BILJEŽNIK	
SUZANA VOZILA.....	287-428, 287-429
KOMUNALNO DRUŠTVO	
KOSTRENA	289-568, 289-569, 289-570
LJEKARNA “SMERALDO”.....	288-954
OPĆINSKI SUD U RIJECI,	
ZEMLJIŠNO-KNJIŽNI ODJEL	
– Oblikovanje i preoblikovanje zemljišnih knjiga i sređivanje zemljišnog stanja, izlaganje podataka nove izmjere.....	287-289, 289-167
PODRUČNI URED	
ZA KATASTAR RIJEKA.....	287-292
SPORTSKA DVORANA KOSTRENA.....	287-501
ŠKOLA KOSTRENA	289-768
TURISTIČKI URED TZO KOSTRENA.....	289-207
ŽUPNI URED.....	289-218

Oglašavanje u Našoj Kostreni

Odlukom Općinskog poglavarstva Općine Kostrena od 21. veljače 2006. godine u listu Naša Kostrena od ovog je broja moguće objavljivati reklame, na crno-bijelom tisku. Cjenik reklamiranja je sljedeći:

- cijela stranica.....900 kuna
- pola stranice.....500 kuna
- četvrtina stranice.....250 kuna
- osmina stranice.....130 kuna

Svi zainteresirani za oglašavanje mogu se javiti na broj telefona 209-041 ili faks 289-400, odnosno kontaktirati Općinu Kostrena putem e-maila opcina-kostrena@ri.t-com.hr.

KOMUNALNO – INFORMACIJE

ČIŠĆENJE JAVNIH POVRŠINA, ODVOZ KOMUNALNOG OTPADA, SKUPLJANJE KRUPNOG OTPADA

KD ČISTOĆA d.o.o., Dolac 14, Rijeka, tel. 226-077

USLUGE INTERVENTNOG VOZILA (GRAJFERA)

– prva tri utorka svakog mjeseca

Mještani koriste uslugu na način da se pravovremeno jave komunalnom redaru Općine Kostrena (tel. 209-051) i dogovore termin, poziciju, vrstu i količinu krupnog otpada koji žele zbrinuti.

ODVOZ I ZBRINJAVANJE KUĆNOG OTPADA (PRAŽNENJE KONTEJNERA)

– utorkom, četvrtkom i subotom prazne se kontejneri i odvozi komunalni otpad sa svih pozicija na kojima su postavljene posude – bilo kakav prigovor vezano za gore opisanu uslugu, kao i potrebu za eventualnim povećanjem broja kontejnera na pojedinim lokacijama prijavljuju se komunalnom redaru

– pometanje i strojno čišćenje javno-prometnih površina i pješačkih zona obavlja se prema Programu za tekuću godinu

DEZINSEKCIJA, DERATIZACIJA I DEZINFEKCIJA (DDD)

DEZINSEKCIJA d.o.o., Brajšina 13, Rijeka, tel. 506-920

– dva puta godišnje (proljeće i jesen) obavlja se prema Programu sustavna DDD, a pod nadzorom Zavoda za javno zdravstvo PGŽ

– prilikom obavljanja DDD stanovništvo se obavještava putem javnog glasila (Novi list) i objavom putem Radio Rijeke (tijekom emitiranja izvješća Centra za obavješćivanje)

CRPLJENJE SEPTIČKIH JAMA

DEZINSEKCIJA d.o.o., Brajšina 13, Rijeka, tel. 506-920

– Korisnici direktno komuniciraju s društvom DEZINSEKCIJA d.o.o. i snose troškove shodno utvrđenom cjeniku za fizičke, odnosno pravne osobe

VETERINARSKE I HIGIJENIČARSKE USLUGE

VETERINARSKA STANICA RIJEKA d.o.o.,

S. Marka Remsa 1, Rijeka, tel. 345 033

– temeljem ugovora s Općinom Kostrena, obavljaju se usluge higijeničarske službe, skupljanje lešina i oboljelih životinja

Mještani Općine Kostrena prijavljuju komunalnom redaru Općine Kostrena svako neuobičajeno ponašanje životinja radi daljnjeg postupanja.

ODRŽAVANJE JAVNIH (ZELENIH) POVRŠINA

Prema godišnjem, odnosno mjesečnom programu, poslove održavanja obavlja društvo CIBE d.o.o. Kostrena, tel. 288-969.

Hortikulturene usluge i ostalo uređenje novih površina rade PARKOVI PLUS d.o.o., Rijeka, tel. 268-310.

LOKACIJE EKO-OTOKA

1. GLAVANI – parkiralište Trim staza
2. SV. LUCIJA – parkiralište iza Crkve
3. ŠETNICA KOSTRENSKIH POMORACA – kod kolektora
4. PAVEKI – Ž. PEZELJA – parkiralište
5. PAVEKI – ŠOJSKA – uz prometnicu ispod nizova
6. URINJ – kod kućnog broja 46
7. URINJ – parkiralište ispod PROPLINA
8. ŠOIĆI – okretište autobusa
9. ŽUKNICA – parkiralište kod dječjeg vrtića

NEPREDVIĐENO PRODULJENJE INTENZIVNIH RADOVA NA VODOVODU I KANALIZACIJI

ZAHTJEVAN TEREN “KRIVAC” ZA PROBIJANJA ROKOVA

Najproblematičnija je dionica u Sv. Luciji, od Čitaonice do crkve, gdje su se radovi zbog velikog broja instalacija izvodili uglavnom ručno, bez strojeva

Barbara ČALUŠIĆ

Zahtjevna Sv. Lucija
– Davor Vičević

Kostrenjani će prvu polovicu ove godine pamtiiti po intenzivnim radovima na infrastrukturi, a radovi na postavljanju cijevi vodovoda i kanalizacije obilježeni su izuzetno zahtjevnim terenom koji je glavni razlog probijanja zakazanih rokova pojedinih radova. U radovima na kanalizaciji stopostotni iznos financiran je iz proračuna Općine Kostrena dok je investitor Komunalno društvo “Vodovod i kanalizacija”, a kanalizacijske cijevi ove su godine postavljane na području naselja Žuknica i Sv. Lucija. Najproblematičnija, kako za izvođače radova, tako i za mještane, nesumnjivo je bila dionica u Sv. Luciji na potezu od Narodne čitaonice do crkve sv. Lucije, zbog čega je cesta bila zatvorena nekoliko mjeseci.

– Situacija na cesti kroz gornja kostrenska naselja je izrazito složena, a zbog vodovodnih cijevi nije se moglo izbjeći zatvaranje ceste. Osim vodovoda, tu su još i HEP-ove i T-comove instalacije, a tuda prolazi i vodovod Ine, pa su se zbog tolikog broja instalacija radovi izvodili uglavnom ručno, bez strojeva, što je dodatno usporilo radove. Paralelno s postavljanjem kanalizacijskih cijevi, postavljene su i cijevi plina, a u jednom su dijelu također postavljene i cijevi oborinske kanalizacije, pa su i ovi dodatni radovi utjecali na rokove, objasnio je Davor

Vičević, član Općinskog poglavarstva zadužen za gospodarstvo, komunalne djelatnosti i investicije.

On je ujedno najavio otvorenje dijela ceste od Narodne čitaonice do crkve početkom srpnja. Dotad će biti postavljen prvi sloj asfalta, a iduće godine Općina Kostrena zajedno će sa Županijskom upravom za ceste krenuti u investiciju asfaltiranja čitave dionice. U Sv. Luciji nakon završetka radova na županijskoj cesti, kreće postavljanje vodovodnih, kanalizacijskih i plinskih cijevi na manjoj, općinskoj cesti koja vodi kroz gornji dio Sv. Lucije, a taj će dio, prema Vičevićevom mišljenju, biti još zahtjevniji jer cijevi vodovoda trenutačno idu posred ceste pa će ih trebati premješati da bi se napravilo mjesta za kanalizaciju.

Vodovodne cijevi pokazale su se kao problem i na postavljanju kanalizacije u Žuknici, gdje je ustanovljeno da su prilično dotrajale pa se ViK odlučio za rekonstrukciju kompletnog vodovoda u Žuknici, a to je razlog zašto cesta ondje još uvijek nije asfaltirana. Vodovodna mreža u Žuknici rekonstruirala se na dva načina, pa se tako za dio od dječjeg vrtića do igrališta Pomorca očekuje skoro otvaranje ponudapotentijalnih izvođača, a kako

procjenjuje Vičević, sami radovi trebali bi započeti u srpnju, dok se drugi dio vodovodne mreže na istočnoj strani naselja postavlja paralelno s kanalizacijom. Vičević kaže da bi svi objekti na zapadnoj strani naselja trebali biti naknadno spojeni tijekom iduće godine na sistem kanalizacije Sv. Lucija, dok bi svi preostali radovi koji se trenutno izvode i čije bi uvođenje trebalo skoro početi, trebali biti okončani u listopadu ove godine.

Osim radova na kanalizaciji, koji su sa sobom paralelno uveli i radove na vodovodnoj mreži, u Fufićima se ove godine radio isključivo vodovod, a prva je faza praktički gotova te se očekuje spoj nove pumpne stanice na električni priključak. Spajanje u ovom trenutku ovisi isključivo o ugovoru koji bi uskoro trebali potpisati ViK i HEP, a u izradi je projekt vodovoda za naselje Šubati koji su sljedeći na redu kad je u pitanju izgradnja nove vodovodne mreže u Kostreni.

Cesta od Čitaonice u Sv. Luciji do crkve bila je zatvorena nekoliko mjeseci

POTPISIVANJE KOALICIJSKOG SPORAZUMA

HNS postao dio vlasti

Potpisivanjem koalicijskog sporazuma između PGS-a, SDP-a i HNS-a, kostrenski je HNS koncem svibnja i formalno postao dijelom kostrenske vlasti. Potpisivanju sporazuma prisustvovali su predsjednik kostrenskog PGS-a Miroslav Uljan, predsjednik SDP-a Marijan Blokar, predsjednik HNS-a Nenad Dorić i bivši predsjednik LS-a Davor Vičević, koji je nestankom ove stranke postao članom Izvršnog odbora HNS-a.

– Naša je obveza da u ovom mandatu ispunimo sva naša obećanja koja smo dali na prošlogodišnjim izborima, a to ćemo učiniti zajedno s HNS-om, kazao je načelnik Miroslav Uljan prilikom potpisivanja sporazuma.

Predsjednik pojačanog kostrenskog HNS-a Nenad Dorić naglasio je da je LS po svom političkom programu stranka vrlo slična HNS-u te je izrazio nadu da će sadašnji HNS u Kostreni ravnopravno participirati u vlasti

Marijan Blokar, Miroslav Uljan, Nenad Dorić i Davor Vičević nakon potpisivanja sporazuma

B. Č.

U KOSTRENI I RIJECI ODRŽANI SUSRETI MLADIH ESPERANTISTA "POKAL KOSTRENA 2006"

"BRONČANA" DOBRILA AVRAMOVIĆ

Učenica osmog razreda kostrenske škole osvojila je treće mjesto u naprednoj "B" kategoriji

Borka RELJAC

Sudionici natjecanja na izletu u Mošćenicama

Od 19. do 21. svibnja u Kostreni i Rijeci održani su peti po redu susreti mladih esperantista, a u organizaciji Hrvatskog saveza za esperanto i Esperanto društva Rijeka. U Hrvatskom natjecanju u znanju esperanta za učenike osnovnih škola pod nazivom "Pokal Kostrena 2006"

sudjelovalo je 17 učenika iz četiri osnovne škole iz Zagreba, Kostrene i Svetog križa Začretje. U početničkoj "A" kategoriji najbolja je bila Žaklina Pezić, dok je drugo mjesto osvojila Monika Dabo, obje iz OŠ "Mladost" iz Zagreba. Tena Kuzmanović iz OŠ Retkovec, također iz Zagreba, bila je treća. U naprednoj "B" kategoriji slavio je Drago Ilišinović, OŠ Retkovec, drugi je bio Ivan Puh, OŠ "Mladost", dok je treće mjesto zauzela naša mlada sumještanica Dobrila Avramović, učenica osmog razreda Područne škole Kostrena. "Pokal Kostrena 2006", odnosno sveukupnu pobjedu, odnijela je Osnovna škola Mladost iz Zagreba. Najuspješniji su nagrađeni peharima i diplomama, a svi

su sudionici dobili na dar knjigu hrvatske spisateljice Antoanete Klojučar "Priče ispod kreveta", odnosno njeno izdanje na esperantu "Rakontoj sub la lito". Kostrenu je još predstavljala i Doris Dretvić, učenica čestog razreda, i to u "A" kategoriji.

Istovremeno je održan Međunarodni susret mladeži na temu "Nacionalne kulture i europski identitet", koji je okupio mladež iz Hrvatske i Mađarske. Posebno natjecanje upriličeno je za srednjoškolce, a prva tri mjesta osvojili su Hajnal Mac Gill iz Mađarske, Anđela Kanjuo iz Matulja, inače učenica Kemijsko-grafičke škole u Rijeci i Luca Morovian iz Mađarske.

U nedjelju, 21. svibnja, upriličen je izlet u Mošćenice kako bi se sudionici natjecanja upoznali s kulturnim naslijeđem naše zemlje. Organizatori se zahvaljuju svim profesorima koji su vodili učenike, u Kostreni je to bila Josipa Katunar, zatim Primorsko-goranskoj županiji i Općini Kostrena na pruženoj potpori.

ODRED IZVIĐAČA "SJEVER – JUG"

Jasmin Čelić predsjednik Saveza izviđača Hrvatske

Novi predsjednik Saveza izviđača Hrvatske je Jasmin Čelić Čele, član Odreda izviđača "Sjever – jug" iz Kostrene. Jasmin, inače predsjednik Saveza izviđača Rijeke i tajnik kostrenskog odreda, izabran je na ovo mjesto najvišeg tijela izviđačke organizacije u Hrvatskoj na Saboru SIH-a održanom u Zagrebu 20. svibnja. Mandat mu traje tri godine, a za to vrijeme glas o našem odredu proširit će se cijelom Hrvatskom. Zadaća mu je i cilj kao novom predsjedniku modernizirati i uskladiti rad Saveza s vremenom. Pri tome se ne misli na način rada s djecom jer on je tijekom godina usavršavan i prilagođavan dječjim potrebama, već prvenstveno na logistiku Saveza, odnosno poboljšanje medijskog i financijskog stanja Saveza, a putem toga i svih odreda. Jasmin Čelić dugogodišnji je aktivni izviđački voditelj i instruktor, dio je izviđačke organizacije više od 20 godina, a član je kostrenskog odreda od njegovog osnivanja, odnosno od 1999. godine.

Kako uspjesi "Sjever – juga" ne bi stali na ovome, predsjednica Odreda Sandra Jerčinović postala je predstojnik ureda Saveza izviđača Rijeke i tako jedina stalno zaposlena osoba u Savezu. Djelokrug njezinog rada obuhvaćat će tajničke poslove, logistiku pri organiziranju izviđačkih aktivnosti i nabavljanje sredstava za rad svih članica SIR-a.

Na šumskoj školi, u sklopu koje se svake godine održavaju tečajevi za voditelje, dva sjeverjugovca Dorijan Rupčić i Filip Rukavina završili su tečajeve za predvodnike.

PRIMANJE U OPĆINSKOJ VIJEĆNICI

Priznanja najboljim učenicima

Za trinaestero učenika Područne škole Kostrena koji su osvojili neko od prva tri mjesta na državnim i županijskim natjecanjima u kostrenskoj općinskoj vijećnici upriličeno je svečano primanje. Učenike i njihove mentore primila je članica Poglavarstva zadužena za društvene djelatnosti Ankica Lörinc, koja im je ovom prigodom uručila prigodne darove i plakete. Tomislav Vukušić i njegova mentorica Smiljana Mičetić pohvaljeni su za osvojeno drugo mjesto na republičkom natjecanju u tehničkoj kulturi, Edo Ćiković i njegova mentorica Marija Rasol pohvaljeni su za sudjelovanje na međunarodnom matematičkom natjecanju "Klokan", dok je Dobrila Avramović pohvalu dobila za osvojeno treće mjesto na republičkom natjecanju u esperantu.

Najmnogobrojniji među uspješnima bili su učenici koji su se pod mentorstvom Korine Udine predstavili na ovogodišnjem Lidranu scenskom igrom "Ja zvonim": Iva Rendić, Ana Rendić, Elena Miletić, Marta Damjani, Belma Hajdarević, Martina Ružić, Marin Sušić, Nina Sušić, Borna Prikaski i Dora Boljat.

B. Č.*B. R. Nagradeni učenici s Ankom Lörinc*

OD VELJAČE DO SVIBNJA TRAJALA JE ZAŠTITA OBALNOG PUTA OD ODRONJAVANJA

SANACIJA - PET DO DVANAEST

Tijekom izvođenja radova, iznad uvale Podumboka odronila se velika stijena koja je probila dio obalnog puta. Problematičan stijenski pokos u potpunosti je saniran polovicom svibnja

Barbara ČALUŠIĆ

Iznenadan incident nije bitno premašio najavljen rok dovršetka radova

Iako je malo tko od brojnih šetača i kupaca koji svoje slobodno vrijeme često provode na kostrenskom obalnom putu i plažama ispod njega bio zabrinut zbog povremnog odronjavanja kamenja koji su se događali u vrijeme velikih kiša i jakog juga, Općina Kostrena je u veljači krenula u dugoočekivan projekt sanacije kave, a problematičan stijenski pokos u potpunosti je saniran polovicom svibnja. S obzirom na razvoj situacije tijekom odvijanja

radova, čini se da je sanacija koju je izvodila tvrtka Werkos, započela u posljednji čas. Naime, tijekom radova u travnju se uslijed obilnih kiša iznad uvale Podumboka odronila velika stijena koja je probila dio obalnog puta i završila u moru. Nasreću, nitko nije ozlijeđen, ali se pred izvođačem i investitorom pojavio novi problem dodatnih radova koji iziskuju i dodatna sredstva. Budući da je odronjena stijena završila na pomorskom dobru, Općina je odmah zatražila pomoć Primorsko-goranske županije koja je nadležna za taj dio kostrenske obale i koja je zatražena sredstva i odobrila.

Iznenadan incident nije bitno premašio

najavljen rok dovršetka radova koji su se sastojali u postavljanju zaštitne mreže s utezima po cijeloj dužini stijenskog pokosa od dvjestotinjak metara, a kao dodatna potpora stijenskom pokosu, na nekoliko mjesta ubrizgan je mlazni beton.

– Kava i Podumboka sada su zaštićene, ali erozija radi svoje pa će se kroz nekoliko godina zasigurno trebati krenuti u ponovno pojačavanje zaštite koje možda neće biti ovakvih razmjera, ali će sigurno biti potrebno, kazao je Davor Vičević, član Općinskog poglavarstva zadužen za gospodarstvo, komunalne djelatnosti i investicije.

Iz općinskog proračuna za ovu investiciju sveukupno je izdvojeno 550 tisuća kuna, a na konačnu realizaciju ovog projekta koji je izrađen prije pet godina čekalo se zbog ishodovanja građevinske dozvole.

– Dodatni problem je i stijenski pokos iznad parkirališta u Žurkovu na kojem se već odronilo nekoliko velikih stijena, što znači da će uskoro trebati sanirati i taj pokos, rekao je Vičević i ujedno najavio donošenje plana sanacije još jednog problematičnog stijenskog pokosa na kostrenskom priobalju.

OSNOVANA NOVA UDRUGA

Aktiv dobrovoljnih davaoca krvi

Na osnivačkoj skupštini Aktiva dobrovoljnih davaoca krvi Kostrena za predsjednicu je izabrana Vesna Linardić, dok su dopredsjednici Bojan Glažar i Sandra Jerčinović, a tajnica aktiva je Branka Maračić. Kako je najavljeno na osnivačkoj skupštini, kostrenski aktiv planira organizirati barem jednu akciju dobrovoljnog darivanja krvi u Kostreni iduće godine. Osnivanje kostrenskog Aktiva bio je dio obilježavanja Tjedna Hrvatskog Crvenog križa u Rijeci. Kostrena je bila posljednja u nizu općina i gradova u riječkom prstenu u kojoj je osnovan aktiv dobrovoljnih davaoca.

B. Č.

ODLUKA POGLAVARSTVA

Poklon bon za prvašiće

Općina Kostrena i ove će godine sve prvašiće, njih 35 upisanih u prvi razred kostrenske škole, darivati prigodnim poklon bonom.

Ovu je odluku usvojilo Općinsko poglavarstvo, a bon u iznosu 200 kuna moći će se iskoristiti, uz predočenje osobne iskaznice roditelja, tijekom srpnja, kolovoza i rujna u knjižari "Migotin", preko koje škola vrši narudžbu knjiga. Knjižara „Migotin“ nalazi se na Piramidi, u Strossmayerovoj 23 (tel. 371-573). Cijena paketa knjiga za prvi razred iznosi gotovo 600 kuna, pa će ovaj bon biti dobrodošao prilog kućnom budžetu.

B. R.

OBAVIJEST KOMUNALNOG DRUŠTVA

Naplata parkiranja na obalnom pojasu

Od 15. lipnja parkirališni prostori u Kostreni na obalnom pojasu naplaćuju se po cijeni od 10 kuna dnevno, bez obzira na vrijeme zadržavanja na parkiralištu. Karta za sezonsku pretplatu po cijeni od 60 kuna za mještane Općine Kostrena, odnosno po 120 kuna za ostale, može se kupiti u Komunalnom društvu Kostrena, Glavani 82d (zgrada rasadnika), 2. kat. Pretplatne karte se prodaju radnim danom od 8 do 14 sati, a utorkom do 16 sati. Cijena karte za vlasnike vozila s utvrđenim invaliditetom od najmanje 20 posto koji nemaju prebivalište u Kostreni iznosi 60 kuna, a mještani Kostrene s invaliditetom od najmanje 20 posto ili njihovi zakonski zastupnici imaju pravo na besplatnu sezonsku pretplatu.

Detaljnije informacije mogu se dobiti na brojevima telefona 289-568, 289-569 ili 289-570.

UČENICI PODRUČNE ŠKOLE KOSTRENA BILI SU VRLO AKTIVNI NA RAZNIM POLJIMA

TRIJUMF NA LIDRANU

Najbolja predstava na Lidranu u Zadru bila je kostrenska "Ja zvonim". Kostrenske učenice dobile nagradu Grada Rijeke za pobjedu i na lanjskom Lidranu u Dubrovniku

Borka RELJAC

Područna škola Kostrena može se dičiti uspješnim nastupima svojih učenika

Osnovna škola Pećine, Područna škola Kostrena, početkom 2005./2006. školske godine uključila se u projekt UNICEF-a "Za sigurno i poticajno okruženje u školama". Svi profesori i djelatnici škole prošli su edukaciju po radionicama, a njihov trud isplatio se 8. lipnja, kada su svojim napornim radom na čelu s pedagoginjom škole Slavicom Rumora zaslužili verifikaciju i natpis "Škola bez nasilja".

Na natjecanju iz hrvatskog jezika sudjelovalo je sedam učenika, među kojima su se istakli Dora Hodanić i Filip Rukavina, oboje iz 7.a razreda, na natjecanju iz engleskog jezika sudjelovalo je devet učenika, iz matematike 16 učenika, iz fizike tri učenika, iz kemije također tri, kao i iz biologije, iz povijesti te na vjeronaučnoj olimpijadi četiri učenika, dok je iz geografije na gradskom natjecanju nastupilo 12 učenika. Županijsko natjecanje održano je i za Klub mladih tehničara, kojem je pristupilo devet učenika. Na natjecanju na državnoj razini samo je Tomislav Vukušić iz 8.b razreda osvojio drugo mjesto iz tehničkog odgoja, uz profesoricu Smilju Mičetić.

"Klokan bez granica"

Na međunarodnom matematičkom natjecanju "Klokan bez granica", na kojem sudjeluje tri i pol milijuna učenika širom svijeta, a svi istog dana rješavaju iste matematičke zadatke, bilo je i 80 kostrenskih učenika, pod vodstvom prof. Marije Rasol. Osmero ih je postiglo zapažen rezultat te su nagrađeni: Edi Ćiković s najviše bodova, Marina Bakarić, Nina Sušlić, Toni Košuljandić, Andrea Vranić, Bruno Beljo i Antonia Vukoša. Školu darovitih učenika "Novigradsko proljeće" od 1. do 8. travnja pohađali su Rina Barbarić i Andrea Boljat u likovnim radionicama, Iva Rendić u scenskoj te Jelena Anđelić u glazbenoj radionici.

Državni susret Lidrano 2006. održao se u Zadru od 3. do 6. svibnja. Sa svojom predstavom "Ja zvonim" prvo mjesto osvojili su učenici naše škole Martina Ružić, Elena Miletić, Marta Damjani, Ana Rendić i Belma Hajdarević iz 4.a razreda PŠ Kostrene, Borna Prikaski iz 4.b te Marin i Nina Sušlić i Dora Boljat iz 5.a razreda. Za predstavu "A ja bih", koja je osvojila prvo mjesto na

Lidranu 2005. u Dubrovniku, nagrada Grada Rijeke dodijeljena je 22. svibnja učenicama Maji Subotić, Andreji Markovinović, Sanji Arnautov, Ivi Rendić, Ani Rendić, Marti Damjani i Eleni Miletić te prof. savjetniku Korini Udini.

Na natjecanju "Europa u školi" Martin Smolić iz 4.a razreda nagrađen je za rad "Čovjek u pokretu", a njegova kolegica Martina Ružić osvojila je nagradu "Modre laste" za literarni rad "Sunce se ugasio". Rina Barbarić i Andrea Boljat istaknule su se u estetskom uređenju škole, izradile amblem škole u terakoti kojeg je škola koristila kao suvenir te dekorativne plakate koji su se koristili za uređenje Narodne čitaonice za blagdan sv. Lucije.

Šest učenika je pod vodstvom prof. Korine Udina sudjelovalo na "Svibanjskim susretima" mićih čakavčića u Škrleju 27. svibnja, dok se šest učenica s prof. Majdom Leskovar i Silvanom Zurak Kopajtić uključilo u radionice "Čakavčići pul Ronjgi", održanim 2. lipnja. Učenici četvrtih razreda sa svojim učiteljicama Marijom Perčin i Ljiljanom Silvestrić boravili su u školi u prirodi u u dvorcu Trakošćan od 22. do 26. svibnja.

Uspješne odbojkašice

Prof. Radojka Dragičević predvodila je 3. lipnja ekipu naše škole na "Krosu dolinom Kupe", posljednjem maratonu u školskoj godini. Vrlo aktivni i uspješni bili su natjecatelji u orijentacijskom trčanju kojeg vodi prof. Damir Jasprica. Nikica Kunac osvojio je 2. mjesto na državnom prvenstvu u Varaždinu, Jelena Anđelić 3. mjesto u Kupu Hrvatske, Antonija Vukoša 3. mjesto na državnom natjecanju u Delnicama, Ivona Olivieri 1. mjesto u sprintu u Zagrebu, Borna Prikaski 3. mjesto na županijskom natjecanju

u Delnicama, a Natali Kajić 3. mjesto na državnom natjecanju u Maruševcu.

Krajem svibnja u Sportskoj dvorani Kostrena održana je odbojkaška utakmica između učenica šestih razreda OŠ Pećine – PŠ Kostrena i OŠ Pehlin. Učenice naše škole pobijedile su 3:0 u setovima, a ekipu su činile Nora Bašić, Nina Bašić, Eli Podnar, Nika Tićak, Patricia-Marija Šimić, Martina Vrbanić, Doris Dretvić, Ema Rizoniko, Mia Lukaček i Nina Radolović.

"Vid 2006.", 12. omladinski turnir koji povodom dana zaštitnika Grada Rijeke organizira omladinska škola Lučkog radnika, održao se 9. lipnja na igralištu na Rujevici. Učenice naše škole sudjelovale su u programu svečanog otvaranja s plesnom točkom "Wannabe" grupe "Spice girls". Naša plesna skupina, pod vodstvom učiteljice Divne Bjelanović, djeluje pod nazivom "Blue cats", a čine je Ines Šoić i Eli Bjelanović iz 4.b razreda te Mia Lukaček, Patricia-Maria Šimić, Nika Tićak, Doris Dretvić, Lorena Galjanić i Ema Rizoniko iz 6.a razreda. S istom točkom skupina se okušala u karaokama koje su se održale u OŠ Pehlin i osvojila odlično treće mjesto.

Osamostaljenje škole od jeseni

Primorsko-goranska županija kao osnivač Osnovne škole Kostrena, zaprimila je od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta rješenje da škola ispunjava uvjete za početak rada. Ovim Rješenjem nije obuhvaćen zahtjev za odobrenjem popune dva radna mjesta (ravnatelj i tajnik), bez kojih nije moguća redovna djelatnost škole, iako je osnivač to tražio još u siječnju te ponovo u travnju i početkom lipnja. Bez obzira na to, održan je radni sastanak kojem su prisustvovala predstavnice županijskog Odjela za obrazovanje, kulturu i sport, v.d. pročelnica Jasna Blažević i Vesna Matković, ravnateljica i tajnica OŠ Pećine – PŠ Kostrena Irena Margan i Tamara Trošelj, predstavnica Grada Rijeke Iva Miloš, prof. Lenac iz Ureda državne uprave te privremeni ravnatelj OŠ Kostrena Jasna Mavrincac. Raspravljalo se o radnjama koje je moguće već sada obaviti kako bi se spremnije dočekalo odobrenje Ministarstva i početak nove pedagoške godine. Tako bi djelatnost područne škole završila s 31. kolovozom, a nova pedagoška godina u Osnovnoj školi Kostrena započela bi s 1. rujnom 2006. godine.

SPORTSKI PROGRAM U VRTIĆU "ZLATNA RIBICA" PROVODI SE VEĆ TRI GODINE

SPORT SE VOLI OD MALIH NOGU

U program, što ga je sastavila dr. Aleksandra Pejčić, uključene su tri vrtićke skupine, a izvode ga odgajatelji vrtića pod vodstvom kineziologa Katje Kukec dva puta tjedno po 45 minuta

Borka RELJAC

Dio specijaliziranog programa Dječjeg vrtića "Zlatna ribica" Rastimo zdravo i sretno je i sportski program, što ga je sastavila dr. Aleksandra Pejčić, a provodi se u vrtiću već pune tri godine. U njega su uključene tri vrtićke skupine, a izvode ga odgajatelji vrtića pod vodstvom kineziologa Katje Kukec i to dva puta tjedno po 45 minuta. Jedan termin rezerviran je u novoj sportskoj dvorani, drugi može biti rad u dvorani vrtića, odlazak na snijeg, šetnja uz more ili slično. Unatrag dvije godine održavala se i škola plivanja, ali vremenske prilike i gradnja novog bazena na Kantridi to nisu dopustile.

– Djeca se u uvodnom dijelu zagrijevaju bilo trčanjem ili kakvom igrom. Slijede opće pripremne vježbe gdje se kompletno razgibava cijelo tijelo, a zatim se radi glavni dio koji ovisi o planu i programu. U tom dijelu sata uče se i uvježbavaju elementi gimnastike, atletike ili nekih sportova s loptom. Testiranje djece obavlja se tri puta godišnje, na početku pedagoške godine, sredinom i na kraju. Testiranje je antropološko i motoričko jer u isto vrijeme medicinska sestra uzima podatke o visini i težini djeteta. Motorički testovi napravljeni su prema testovima drugih država, a uključuju skok u dalj, trčanje s promjenom smjera, puzanje s loptom, stajanje na gredi za ravnotežu, taping za koordinaciju ruku te bočne preskoke preko konopa. Ti nam testovi pokazuju koliko su djeca napredovala, ali napredak se vidi i u radu. Primjerice, velike se promjene vide kada se rade elementi gimnastike, koluti i kolutanja, a isti je slučaj kod loptačkih sportova, objašnjava Katja Kukec.

Pozitivna reakcija

Djeca izuzetno pozitivno reagiraju na ovaj program. Utorkom, kad je dan za Katjin dolazak, od ranog jutra spremna su za odlazak u dvoranu.

Izvode sve što se od njih traži, bez obzira na to znaju li neki element ili ne oni su ga spremni napraviti, makar i krivo. Tada traže pomoć da bi ga naučili pravilno i teže tome da postanu što bolji.

– Odlazak u dvoranu za njih je velika odgovornost. Nakon početnog presvlačenja po dolasku u vrtić, oni se opet moraju presvući jer dvorana nije u sklopu vrtića, sa sobom nose robu u kojoj vježbaju, a pri povratku moraju paziti da je svu uzmu sa sobom i voditi brigu o svojim stvarima. To je za malo djeteta jako puno posla. Ali ipak, više vole dvoranu, jer tamo su velike strunjače, veliki trampulin i svi ostali rekviziti te im to svaki put predstavlja poseban doživljaj, navodi Bruna Rubinić, pedagog u vrtiću.

– Već nakon godinu dana, bez obzira na to što se radi samo dva puta tjedno, može se vidjeti koje djeteta ima afiniteta prema loptačkim sportovima, a koje prema pojedinačnim, primjerice gimnastici ili atletici. Djeca razvijaju motoriku pokreta i nakon toga može ih se usmjeravati u daljnje bavljenje sportom. Razgovara se s roditeljima i djeca se na taj način mogu početi aktivnije baviti sportom u kojem imaju perspektivu, pridodaje Katja Kukec.

Olimpijski festival

Uz ovo redovno tjedno vježbanje, vrtić je uključen i u razne sportske manifestacije, pa su im tako početkom pedagoške godine u posjetu bila djeca

Dječjeg vrtića „Radost“ iz Crikvenice, s kojima su organizirane zajedničke igre i trening. Kruna svega je sudjelovanje na Olimpijskom festivalu dječjih vrtića Hrvatske i to već treću godinu za redom te sudjelovanje na Sportskim igrama Cup Opatija Gorovo, drugu godinu za redom.

– Pripreme za Olimpijski festival rađene su na osnovi izvršenog testiranja i po tome se odredilo koje će djeteta biti u kojoj disciplini. Osim što smo vježbali dva puta tjedno, imali smo i posebne pripreme na igralištu Pomorca, u koje su bili uključeni svi odgajatelji vrtića. Veliku pomoć pružio nam je Nogometni klub Pomorac i njihov trener Adam Orman koji je s djecom trenirao nogomet te im se ovim putem zahvaljujemo. Dok su se jedni bavili nogometom, drugi su pripremali ostale discipline, trčanje na 50 m, štafetu 4 x 25 m, bacanje loptice iz mjesta u dalj i skok u dalj s mjesta. Festival se ove godine održao 20. svibnja na stadionu na Kantridi, a sudjelovalo je 40 polaznika vrtića, odnosno cijela starija skupina te još nekoliko djece iz mješovitih skupina. Uoči festivala održana je i radionica s roditeljima gdje su se izrađivali transparenti, a osim što su bili jaka navijačka potpora, oni su nam puno pomogli i sponzorstvima u obliku kapa i pića, objašnjava Barbara Puž Čubrić, odgajateljica zadužena za sport u vrtiću.

Cup Opatija Gorovo održao se 9. lipnja u Opatiji, a 30 polaznika našeg vrtića natjecalo se u pet disciplina: boćanju, bacanju loptice, potezanju konopa, štafeti i sportskom poligonu. Za kraj igara upriličeno je orijentacijsko kretanje, odnosno traženje blaga, što je uključivalo šetnju do Voloskog i povratak na plažu Gorovo brodom. Na ovim su igrama naši vrtićarci osvojili treće mjesto u potezanju konopa, dok je Marija-Elena Matešić osvojila drugo mjesto u sportskom poligonu.

Mali kostrenski sportaši na Olimpijskom festivalu dječjih vrtića na Kantridi

LJETNA DOGAĐANJA U ORGANIZACIJI TURISTIČKE ZAJEDNICE KOSTRENA

RED GLAZBE I PLESA, RED SPORTA I ZABAVE

S obzirom na to da Kostreni ljeti gravitiraju stanovnici većeg dijela naše županije, prava je šteta što im dajemo samo sunce i more preko dana, a ponuda se ne nastavlja navečer, kaže direktorica Turističkog ureda TZ-a Željka Egredžija

Barbara ČALUŠIĆ

Nevelike mogućnosti – Željka Egredžija

Da lje to u Kostreni ne bi proteklo samo u znaku sunca i mora, i ove se godine pobrinula Turistička zajednica Općine Kostrena. Tako će se 7. srpnja u Narodnoj čitaonici održati svečano p r o g l a š e n j e pobjednika natječaja za najljepšu okućnicu i balkon, a novost ovogodišnjeg izbora je zasebna kategorija biranja najljepše uređenog okoliša poslovnih subjekata u Kostreni te biranje najljepšeg trga ili ulice koje mještani sami uređuju. No, da ne bismo samo hvalili, žiri natječaja za biranje najljepših okućnica ove je godine odlučio i pokuditi, pa će na proglašenju biti istaknuti i negativni primjeri

Izbor ljetnih događanja

- 7. srpnja (Narodna čitaonica u Sv. Luciji):** proglašenje najljepše okućnice i balkona
- 9. srpnja (Narodna čitaonica u Sv. Barbari):** obilježavanje 135. godišnjice Čitaonice
- 21. srpnja (Trg sv. Barbare):** smotra folklornih društava
- 29. srpnja (konoba "More"):** ribarska fešta
- 15. kolovoza (plivalište u Žurkovu):** vaterpolo turnir veterana

(ne)uređenosti javnih površina.

Za red glazbe i plesa, ove će se ljeta 21. srpnja na Trgu sv. Barbare pobrinuti četiri folklorna društva riječkog prstena, a 29. srpnja u konobi "More" održat će se tradicionalna ribarska fešta, uz nezaobilazne morske delicije i dobar štimung. U sklopu fešte planira se i održavanje natjecanja u pripremanju gradela, a organizatori još dvoje oko profila sudionika natjecanja, pa se još ne zna točno hoće li svoju vještinu u pripremanju gradela kao i prošle godine demonstrirati političari ili će se pak natjecati djelatnici turističkih zajednica riječkog prstena.

U srpnju je također planirano obilježavanje 135. godišnjice Narodne čitaonice u Sv. Barbari, a oba su ljetna mjeseca rezervirana još i za niz sportskih događanja na kostrenskom priobalju. Kad je u pitanju spoj sporta i zabave, posebno je zanimljiv vaterpolo turnir veterana žurkovanskih kafića, koji će se i ove godine održati 15. kolovoza.

– Turistička zajednica uključila se u

organiziranje ljetnih događanja u sklopu svojih financijskih mogućnosti koje nisu velike pa su takva i događanja. S obzirom na to da Kostreni ljeti gravitiraju stanovnici većeg dijela naše županije, prava je šteta što im dajemo samo sunce i more preko dana, a ponuda se ne nastavlja navečer. No, za bogatiju ponudu potrebno je uključivanje šireg kruga sudionika u životu lokalne zajednice, pa se nadam da će dogodine u organizaciji ljetnih događanja biti više sudionika, poručila je direktorica Turističkog ureda kostrenske turističke zajednice Željka Egredžija.

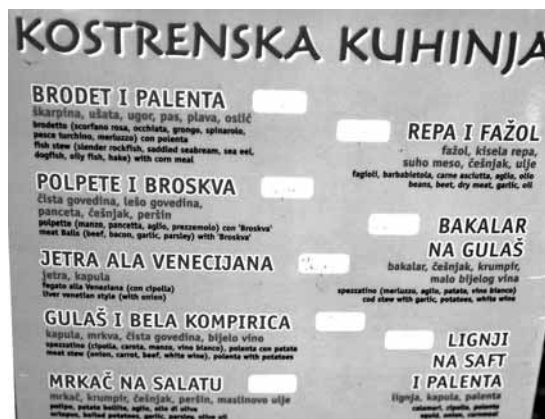
Konoba "More" ugostit će krajem srpnja tradicionalnu ribarsku feštu

UPOZORENJE KOSTRENSKOG DVD-a Zabrana loženja vatre na otvorenom

U razdoblju od 1. lipnja do 31. listopada te u razdobljima kada je na području Primorsko-goranske županije proglašena velika i vrlo velika opasnost od požara na otvorenom prostoru, zabranjeno je svako loženje vatre na otvorenom prostoru, upozoravaju iz Dobrovoljnog vatrogasnog društva Kostrena. Izuzetno, javna vatrogasna postrojba može odobriti loženje vatre na otvorenom prostoru uz organiziranje vatrogasnog dežurstva, a na temelju pismenog zahtjeva pravne ili fizičke osobe. Za prekršitelje ove zabrane predviđena je kazna od 500 do 1.000 kuna, a ako je prekršajem prouzročen požar, osoba će se kazniti s 2.000 do 3.000 kuna ili kaznom zatvora do 60 dana.

U slučaju požara, potrebno je nazvati telefonski broj vatrogasaca – 93. Za sve hitnoće (promet, hitna pomoć, vatrogasci i sl.) treba pozvati županijski centar na telefonski broj 112. Za nepogode na moru potrebno je nazvati nacionalnu središnjicu traganja i spašavanja na moru na telefonski broj 9155.

Kostrenska kuhinja u "Aniću"

Pizzeria "Anić" u svoj jelovnik uvrstila je kostrenske specijalitete

broskvi i ostalim delicijama koje su othranile generacije Kostrenjana. U pripremi je kuharica s originalnim receptima kostrenskih nona i bižnona koje će izdati kostrenska Turistička zajednica, a knjižica bi trebala biti "dvojezična", odnosno pisana na čakavštini i standardnom jeziku.

B. Č.

TURISTIČKU PONUDU OBOGATIT ĆE OČIŠĆENE STAZE DO POVIJESNIH LOKALITETA

PROJEKT NOVE BRDSKE ŠETNICE

Staze, čija je ukupna duljina deset kilometara, iduće godine bit će obilježene, a na povijesnim lokalitetima postaviti će se info-ploče sa sažetim informacijama. U planu su i klupe za odmor i košare za otpatke koje će se uklopiti u okoliš

Barbara ČALUŠIĆ

Staze zahtijevaju cjelogodišnje održavanje, pa i podzidavanje suhozida

Već tradicionalne proljetne akcije koje organizira Turistička zajednica Općine Kostrena ove su godine bile posvećene čišćenju starih pješačkih staza koje vode do pojedinih povijesnih lokaliteta, poput napuštenog sela Stipići iznad Rožmanića i prapovijesnih gradina Solin i Sopalj. S ciljem oživljavanja obraslih staza i obogaćivanja turističke ponude Kostrene njihovim stavljanjem u funkciju, izrađen je elaborat prema kojem će staze, čija ukupna duljina iznosi deset kilometara, iduće godine biti obilježene prema važećim europskim standardima. Glavni ulaz na novu kostrensku brdsku šetnicu bit će na ulazu postojeće trim-

staze, odakle put vodi prema Solinu, vidikovcima Glavica i Kula, prolazi napuštenim selom Stipići i Sopljem, a završava na Kalvariji. Osim glavnog ulaza, prema povijesnim i arheološkim lokalitetima a vodit će putovi od gornjih kostrenskih naselja pa će tako od Mažera put voditi prema

Solinu, drugi spoj s glavnom pješačkom stazom je pješački put od Sv. Lucije prema Šubatima, sljedeći spoj vodi od naselja Ive Šodića, a na pješačku stazu spajat će se još Rožmanići i Dujmići. Posljednji spoj u Dujmićima ujedno je i povijesni put kostrenskih učenika koji su tim putem išli u bakarsku pomorsku školu.

Klupe i košare

Kako doznajemo od direktorice Turističkog ureda Turističke zajednice Kostrena Željke Egredžije, zamišljeno je da se na pojedinim lokalitetima postave klupe za odmor i košare za otpatke koje će se uklopiti u okoliš, pa se razmišlja o korištenju kamena jer su kostrenske staze omeđene suhozidima. Uz oznake, kante za smeće i klupe, na lokalitetima poput Solina, Soplja, Stipića i Kalvarije postaviti će se info-ploče sa sažetim informacijama namijenjenim posjetiocima koji traže podatke o mjestu na kojem se nalaze, a bit će tiskana i brošura kako bi se više doznalo o ovom projektu TZ Kostrene, koji bi time dobio zasluženu promidžbu.

Cijena ovog projekta je blizu sedamdeset tisuća kuna, a staze će zahtijevati cjelogodišnje održavanje – košnju,

obrezivanje grana stabala, podzidavanje urušenih dijelova suhozida te obilazak staza zbog pražnjenja kanti za smeće. Staze su u prosjeku široke dva metra, dok je glavna staza nešto šira, pa se predviđa njeno korištenje u svrhe brdskog biciklizma, dok se sve staze mogu koristiti za svakodnevnu rekreaciju te kao izravan dodir s kostrenskom prirodom.

Kako kaže Egredžija, staze su lijepe u svako doba godine, a najljepše u rano proljeće, prepune cvijeća i biljaka na koje su neki već zaboravili, no koje nesumnjivo zajedno sa stazama i povijesnim lokalitetima mogu pružiti značajnu turističku ponudu Kostrene.

Zelena zona

Ranko Starac, kustos Povijesnog i pomorskog muzeja Rijeke i Hrvatskog primorja i stručni suradnik na projektu zaštite arheoloških lokaliteta u Kostreni, smatra da Solin mora ostati zelena zona, kultivirani krajolik s uređenom šumom i nizom postojećih sadržaja vezanih uz bolje uređenu postojeću trim-stazu. Starac također najavljuje da će probna arheološka istraživanja na Solinu započeti u jesen, nakon što Hrvatske šume očiste ovaj lokalitet koji je nakon požara 2000. godine obrasao u šipražje. On se ujedno nada podršci lokalnih vlasti koje će pomoći da se iz preliminarnih istraživanja pokrene sustavan višegodišnji projekt opsežnih arheoloških istraživanja uz koja će se postupno predstavljati zatečeni arheološki ostaci kojih Kostreni ne manjka.

MOLBA GRADSKO PERIODIKE Traže se “Naše Kostrene”

Gradska knjižnica Rijeka, Odjel gradske periodike, moli mještane koji imaju cijeli komplet brojeva lista “Naša Kostrena”, a žele ga darovati za potrebe ove knjižnice, neka se jave na tel. 334-916, osobno na adresu Bačvarska 2, Rijeka ili u Narodnu knjižnicu Kostrena.

Glavni itinerar

- ulaz na trim-stazi
- Solin
- vidikovci Glavica i Kula
- Stipići i Sopalj
- Kalvarija

Spojevi

- Mažeri – Solin
- Sv. Lucija – Šubati
- naselje Ive Šodića
- Rožmanići
- Dujmići

PRVA SVETA PRIČEST

Kostrena, 14. svibnja 2006.

Ana Štiglić, Matea Tićak, Paola Rajnović, Eli Bjelanović, Barbara Reljac, Elinor Špehar, Ines Šoić, Lorena Datković, Martina Ružić, Tino Margan, Vana Kružić, Tena Žic, Anamaria Vrbeta, Nina Bojanić, Nina Dumančić, Petar Josić, Ante Marinac, Danijel Jurković, David Semion Dabo, Mateo Alavanja, Adriano Tićak, Marko Bevandić, Marta Damiani, Elena Miletić, Ana Rendić, Ivana Barić, Borna Prikaski, Matej Tonković, Robert Miškić, Matej Subotić, Martin Smolić

KRIZMA

Kostrena, 27. svibnja 2006.

Adriana Muždeka, Vlatka Kraljević, Monika Ljubobratović, Ana Matić, Ela Hlastec, Petra Štokić, Rina Barbarić, Vladimir Šalamon, Toni Bašić, Iva Rendić, Andrea Boljat, Sara Tepeš, Patricia Vukonić, Kristina Jurić, Ardea Ježabek, Ivana Tićak, Nika Jakljević, Nataša Alavanja, Ivan Perović, Tomislav Vukišić, Matej Krajačić, Josip Grgurić, Marino Smeraldo, Eugen Milanić, Karlo Udovičić, Niko Grbac, Toni Križanović, Dino Stolfa, Ivan Šoić, Dalibor Jozić, Mateo Miškulin, Matej Marohnić, Juraj Štiglić, Nino Pribanić, Denis Šiša, Domagoj Sedlar

NAZAREĆANIN

Isus i dalje fascinira ne samo vjernike. Nedavno predstavljanje evanđelja po Judi naelektriziralo je dio svjetske javnosti. Prikriva li Crkva pravu istinu? Publicitet dan ovom apokrifnom spisu potiče pitanje uloge znanja o Isusu Kristu za sadašnju i buduću vjeru

Ivan STOŠIĆ

Šira javnost ne pokazuje znatniji interes za teološke teme, osim ako se pojave "otkrića" dosada nepoznatih detalja iz Isusova života. Tako je i sada kada mediji izvješćuju o takozvanom evanđelju po Judi. Riječ je o trinaest s obje strane ispisanih papirusa iz četvrtog stoljeća, koji s drugim tekstovima čine jedan kodeks pronađen pred trideset godina u egipatskoj pustinji. Nakon mnogih lutanja kanalima ilegalnog trgovanja antičkim stvarima, taj je materijal konačno došao u ozbiljne znanstvene ruke te je sada rekonstruiran i preveden. Juda se u ovom dokumentu pojavljuje ne kao izdajnik, nego kao prijatelj, koji svojim činom omogućuje da Isus ispuni svoju zadaću i time volju Božju. Isus je "morao" biti izdan i predan da bi se preko križa i uskrsnuća moglo dogoditi spasenje ljudi.

Nesigurnost

Pri prezentaciji ovakvih otkrića, interes se uglavnom usmjeruje na pokušaje kako kroz okultna, sada otkrivena "svjedočanstva", opovrgnuti i pobiti crkvenu službenu predaju. Već godinama, prije svega u romanima fikcije, jedna teorija urote smjenjuje drugu. Svejedno radi li se o tvrdnji da Isus navodno uopće nije umro, nego da je polumrtav bio pokopan, ali je poslije ustao iz grobnice i kasnije djelovao u Indiji, ili se iznova javljaju tvrdnje da je Isus s Marijom Magdalenom imao djecu i da je, sit života, navodno umro u visokoj životnoj dobi ili se pak ispreda priču o uspostavi Božje države u Hrvatskoj – uvijek se raspire sumnju u istinitost i dobronamjernost Crkve. Ovakvim pisanjem želi se javnosti sugerirati da je opća Crkva tijekom povijesti krivotvorila istinu, likvidirala svjedoke i dogmama zaobišla pravo stanje stvari ili se, ovdje kod nas, želi nepodobnu mjesnu Crkvu diskvalificirati pozivajući se na, za ovaj put podobnu, opću Crkvu. Autori takvih knjiga predstavljaju se kao "prosvjetitelji", koji u ime istine, raskrinkavaju prijevaru Crkve ili njezine sadašnje političke pretenzije.

U prvi bi se mah jagmu za ovakvim "novostima" moglo staviti u vezu s ljudskom lakovjernošću ili s marketinškim pokušajima da se senzacionalnim tvrdnjama poveća naklada i time dobit. Čini mi se ipak da u srži potrebe za čitanjem ovakvih "istina", barem kad je riječ o dijelu vjernika-kršćana, leži nesigurnost što s vlastitom vjerom u ovom modernom vremenu, što držati o neobičnoj poruci evanđelja, npr. o uskrsnuću tijela, koje nema pokriće u ljudskom iskustvu. Mnogi vjernici kršćani nisu potpuno riješili

problem kako danas biblijski vjerovati nakon svih protutnjalih demitologizacija i ateizacija. A i oni koji više ne vjeruju u Isusa kao Sina Božjega, u svom nemiru i dalje traže "dokaze" koji bi opravdali njihovo sadašnje nevjerovanje pa im knjige ovakvog tipa dobro dođu.

Nenasilje

Tko evanđelja i druga pisana svjedočanstva o Isusu čita pažljivo, naći će bezuvjetno vrednovanje nenasilja i radikalno otklanjanje svake prisile u ime Boga. Dok u mojsijevskoj tradiciji pravo Boga na silu preuzimaju odabrani tumači volje Božje te čitav izabrani narod, kod Isusa uočavamo jednu sasvim drugu crtu: vlast i sila pripadaju samo Bogu, nijednom čovjeku, nijednom narodu, nijednom vladaru, nikakvom zastupniku. Koliko je ovaj vidik bitan za pravo razumijevanje Isusa, vidljivo je iz činjenice da slike "sluge Božjega patnika" i nedužna "janjeta" tvore srž predaje o patnji i mucu Isusovoj. Isus se pokazuje bitno drukčijim od srditog Mojsija koji se ne suspreže od ubijanja neprijatelja.

Isus je pročitao Mojsijev monoteizam. Razlika je također vidljiva kada pogledamo kasnije tradicije monoteizma, npr. islam. Muhamed je htio obnoviti Abrahamovo jednobojstvo, iskrivljeno, po njegovu tumačenju, od strane trinitarnog helenističkog kršćanstva. S najnovijim radikaliziranjem islamskog monoteizma ističe se pretenzija i pravo Boga na silu, a tu silu po potrebi izvršava "prorok" ili određena skupina. Drukčije nego li kod miroljubivih Isusovih učenika i apostola, drukčije nego li kod ranokršćanskih misionara i odlučno drukčije nego li kod Isusa – primjena sile za ono što je sveto ponovno dobiva pravo postojanja, sada u "svetom ratu". Muhamedova biografija prikazuje ga kao utemeljitelja teokratske zajednice i zakonodavca u Medini, na koncu kao borca, ratnika i pobjedonosnog vojskovođu, koji ulazi u Meku. Nemoguće je ne primijetiti da je Muhamed, za razliku od Bude i Isusa, bio naoružani prorok, kome nije padalo na pamet da pruži i drugi obraz na udarac.

Od nacionalnog do univerzalnog Boga

Onaj islam koji se danas pokazuje u svojoj nasilnoj varijanti potiče nas da točnije pogledamo drukčiju povijest nastanka kršćanstva. Tu se javlja i pitanje je li kršćanstvo samo jedna slučajna i iz čisto ljudskih potreba i htijenja izrasla religija ili

kršćanstvo u samome Isusu Bogočovjeku, ima svoju vlastitost i nezamjenjivost. Kršćanstvo je u svojoj dvijetisućljetnoj povijesti proživjelo razvitak svoje svijesti. U tom procesu sve je više postajalo vidljivim da se Boga ne može slaviti kao nacionalnog Boga za mene i moje, nego samo kao univerzalnog Boga za sve. Povijesna pojava Isusa Krista kao čin otkupljenja i spasenja svih ljudi, cjelokupnog stvorenja, duhovno i kulturno-povijesno donosi značajnu razliku. Crkva polazeći odavdje, Božje je spasenje po Isusu Kristu shvaćala i tumačila sve univerzalnije. U svjetlu tog shvaćanja kršćanima je bivalo sve teže druge ljude gledati kao iz spasenja isključene i od Boga proklete. Pitanje univerzalnosti spasenja pri tom nije samo teorijsko teološko pitanje, nego se to gleda kao praktičan problem vjerodostojnosti samoga Boga. Bog koji nije Bog za sve, ne može biti Bog.

Vjera iziskuje da se pojavu i događaj Isusa Krista na nov način promišlja, razvija modernu mistiku Krista koja vjeri, slutnji, osjećaju i spoznaji daje uporište i budućnost na obzoru znanstvenog, nemagijskog i nemitološkog iskustva svijeta. To kao kod svake spoznaje uključuje paradokse. Realparadoksi nisu nešto krivo kao što to potvrđuje povijest znanosti – fizike i kozmologije. Često samo proturječni modeli razmišljanja pomažu da se stvarnost shvati i prošire obzori. Nije drukčije niti kod promišljanja Boga. Mistika Krista pomaže sakramentalno preko Krista i u Kristu povezati ono vremensko s vječnim, ovostrano s onostranim. Mnogi od vjere udaljeni ljudi, koji se i dalje zanimaju za Isusa iz Nazareta, možda ipak potajno naslućuju kako bi moglo biti poticajno i uzbudljivo ono zemaljsko u perspektivi nebeskoga, ovostrano na obzoru onostranoga, ono ljudsko u snazi božanskoga gledati, željeti, vjerovati, doživjeti, slaviti ili ljubiti.

NARODNA ČITAONICA U KOSTRENI SVETE BARBARE SLAVI 135. OBLJETNICU

ŽARIŠTE NACIONALNOG OPSTANKA

Pomorci Sv. Barbare sastali su se 9. srpnja 1871. godine i utemeljili Narodnu čitaonicu. Na čelu je bio mjesni župnik Antun Burmašević. Barbaranski pomorci su svoju čitaonicu pomagali moralno i materijalno te pokazali patriotsku svijest u preporodu svojega mjesta

Daniel KOKIĆ

Formiranje nacija i nacionalnih država obilježilo je 19. stoljeće. Nastaju moderne države poput Italije, Njemačke, Mađarske, Češke, Slovenije. Stvaranju nacionalnih država prethodio je nacionalni preporod koji je u pučanstvu probudio nacionalne osjećaje te romantični i patriotski ponos na vlastitu državu i naciju. Kada su to pokušali Hrvati, Austrija i Mađarska nisu im dopustili. Prisjetimo se, naši su velikaši 1527. godine izabrali Austriju za gospodara u Cetingradu kod Slunja zbog obrane od Turaka. Austrija je organizirala obranu, ali ne sa svojim postrojbama, nego s našim ljudima i Vlasima. Domalo je opasnost od Turaka prošla, ali Austrija ne da Hrvatskoj samostalnost jer zašto bi se odrekla zlatne koke koja joj donosi zlatna jaja, zato ne dopušta ujedinjenje hrvatskih zemalja i provodi politiku “razjedini pa vladaj”.

Mađarska vodi ekspanzionističku politiku i želi stvoriti Veliku Mađarsku od Karpata do Jadrana. Na tom putu jedina joj je smetnja Hrvatska kojom valja zagospodariti, najprije kulturno, a potom gospodarski i politički. Hrvatska građanska patriotska inteligencija vodi borbu protiv mađarskoga imperijalizma i stvaranja Velike Mađarske. To nasrtanje Mađara na Hrvate doseglo je svoj vrhunac 1827. godine, kada je Hrvatski državni sabor donio odluku da se mađarski jezik uvede u škole kao obligatni jezik. Učitelji se nisu mogli zaposliti ako nisu znali mađarski. Štoviše, niste mogli kupiti kartu za vlak ako niste znali mađarski. Kao reakcija na mađarske pretenzije u Hrvatskoj javlja se Ilirski pokret ili Hrvatski narodni preporod. On je zapravo “nacionalna samoobrana Hrvatske od Mađarske i Austrije”.

Buđenje nacionalne svijesti

I dok se europsko građanstvo bori za sudjelovanje u vlasti tridesetih godina

19. stoljeća, u nas tek nastaje građanska klasa, pretežito od trgovaca, obrtnika i tankoga sloja inteligencije koja preuzima vodstvo u buđenju nacionalne svijesti. Da bi što uspješnije izvršila preuzeti povijesni zadatak, osniva diljem Hrvatske narodne čitaonice. Najprije u Varaždinu 1838. godine, zatim u Karlovcu i Zagrebu, a nakon toga i u drugim gradovima i manjim mjestima. To su bila prva “ognjišta na kojih se smrzla srca sunarodnjaka naših grijahu” – piše Vjekoslav Babukić o našim prvim čitaonicama.

U borbi za nacionalni opstanak, “čitaonice i knjižnice bile su ona žarišta i stjecišta u kojima se neprekidno snivalo, stvaralo i borilo da se ostvari ideal vremena – nacionalno oslobođenje”. Nema sumnje da su čitaonice u doba Hrvatskoga narodnog preporoda najvažnije institucije koje su odigrale značajnu ulogu u buđenju nacionalne svijesti, formiranju nacije, ujedinjenju hrvatskih zemalja, stvaranju hrvatskoga književnog jezika, skupljanju narodnoga blaga te kulturnom djelovanju. Hrvatski narodni preporod ne završava 1849. godine jer su odjeci tako jakog zamaha trajali sve do konca 19. stoljeća, a u Istri sve do Prvoga svjetskog rata 1914. godine, koji je prekinuo njegov tijek. Stoga se negativne posljedice nedovršenosti Hrvatskoga narodnog preporoda osjećaju još i sada.

Produljena ruka škole

Da se Hrvatski narodni preporod nije zaustavio 1843. godine, unatoč političkoj zabrani, svjedoče brojne čitaonice osnovane diljem Hrvatske u drugoj polovici 19. stoljeća. U Hrvatskom primorju čitaonice su nastajale ovom kronologijom: prva je osnovana u Novom Vinodolskom 1845., Karlobagu 1848., Rijeci 1850., Kraljevici 1861., Kostreni sv. Barbare 1871., Selcima 1873., Kostreni sv. Lucije 1876., Bribiru i Trsatu 1887.,

Dragi 1894., Šmriki 1896. godine.

Vidimo da naše Kostrene nisu zaostajale u tom nacionalnom patriotskom valu. To je znak da su naši rodoljubi bili svjesni povijesnog trenutka i uloge koju čitaonice imaju odigrati u kulturnom životu svojega mjesta. U njima su vidjeli ne samo mjesto okupljanja i razgovora, planiranja i snivanja, pjevanja i glumljenja, nego “budnicama i davorijama čelichiti pristaše ilirskoga pokreta i osvajati nove”. Ukratko, to su napravili za opće dobro, “korist naroda” te kulturni prosperitet svog zavičaja. Ili, kako pjeva Dragutin Rakovac:

*“Da nam ono ne pogine,
što je naše od starine.”*

Zato su se 9. srpnja 1871. godine pomorci Sv. Barbare sastali i utemeljili Narodnu čitaonicu. Na čelu je bio mjesni župnik Antun Burmašević, koji je zaslužan za razvoj barbaranske prosvjete, školovanje kostrenskih pomoraca te osnivanje humanitarne udruge Bratovštine sv. Nikole. Čitaonica je – po Burmaševićevu mišljenju – produljena ruka škole i nastavlja djelo započeto u školskim klupama. Dakle, škola daje osnovu pismenosti, a čitaonice dalje razvijaju i potiču kulturnu aktivnost svojih mještana. I ne samo kulturnu, nego i društvenu, i političku, i nacionalnu, i gospodarsku, i literarnu, i umjetničku, i sportsku. Čitaonica je srce jednoga mjesta. Cjelokupni kulturni život jednoga naselja odvija se u prostorijama čitaonice. Ako je škola mjesto stjecanja znanja i okupljalište najmlađih, onda je čitaonica jamačno okupljalište odraslih, svjesnih i nacionalno osviještenih. “Mnoge inicijative za ekonomsko podizanje i unapređenje mjesta potekle su iz čitaonice” – piše Vatroslav Cihlar. Da bi čitaonica uspješno djelovala i ostvarila svoju povijesnu domoljubnu misiju, mora imati svoj dom. Budući da ga nije imala, privremeno je djelovala u kući Petra Mihletića u Šoićima. Pretplatila se na više novina i časopisa

Narodna čitaonica u Svetoj Barbari temeljito je obnovljena 1997. godine

te osnovala knjižnicu. Dobivala je Obzor iz Zagreba, Novi list i Bilanciu iz Rijeke te Rivista marittimu iz Trsta. Broj članova neprekidno je rastao, a biblioteka se bogatila darovima mještana. Tako je hvalevrijedan primjer svećenika Stjepana Paškvana, koji je oporučno ostavio pola knjiga iz svoje bogate biblioteke barbaranskoj, a pola knjiga lucijanskoj čitaonici. Osim njega, svojim darom istaknuo se i poznati političar i književnik dr. Marijan Derenčin.

Nova zgrada 1895.

Osim Burmaševića, za uspjeh i razvoj Čitaonice zaslužni su i barbaranski pomorci, koji su svoju čitaonicu pomagali moralno i materijalno te pokazali patriotsku svijest u preporodu svojega mjesta. "Iako školovani u školama s talijanskim nastavnim jezikom, nisu se osjećali 'potalijančenima' kao što je to bio slučaj u mnogim drugim primorskim mjestima, već su se ponosili svojim hrvatskim jezikom i nacionalnošću" – ističe Eulo Tijan u napisu o barbaranskoj čitaonici. Zaslužuju da ih se pohvali i istakne: Mate Kovačić, Andre, Albert i Franjo Medanić, Ante, Josip, Kuzma, Pavao, Toma, Vicko i Viktor Randić, Gašpar Malvić, Skender, Božo i Franjo Pajkurić, Ivan, Dionizije, Anton, Martin i Andrija Šoić, Grgur Tijan, Mate Tonković, Makso Karlović, Higin Šoić, Ivan Malešić, Viktor Pilepić... Posve je jasno da su tu još mnogi drugi znani i neznani, skromni i samozatajni

patrioti.

Ubrzo su prostorije bile male, a broj članova rastao, stoga su mještani Sv. Barbare odlučili da se Čitaonica preseli u zgradu stare škole. To je učinjeno 1895. godine, kada je škola dobila novu zgradu. Unjoj se okupljalo i raspravljalo, održavali politički skupovi i predavanja, pjevalo i plesalo, izvodile predstave i koncerti te nastupali brojni gosti pri petrolejskoj ili acetilenskoj rasvjeti. Godine 1936. u Čitaonicu je uvedeno električno svjetlo. Čitaonica Sv. Barbare imala je svoj glasovir, tamburaški zbor (osnovan 1922.), svoje sopilaše (Toma Karina i Toma Tijan), harmonikaše (Marijo Randić i Ivko Dujmić) i ostale glazbenike (Srećko i Željko Čepulić), svoje zabavljače, osobito u mesopusno doba na maškaranim tancima.

Temeljita obnova 1997.

Neosporno je da je barbaranska Čitaonica bila najvažnija ustanova u mjestu za vrijeme Hrvatskoga narodnog preporoda. I ne samo u tomu povijesnom razdoblju, nego i na čitavom svom 135-godišnjem putu. Prošla je Čitaonica dva svjetska rata, rušenja i devastiranja, ali je ipak preživjela. Nakon temeljite obnove 1997. godine, ljepša je nego ikada.

Nikada se ne smije zaboraviti da je ona odigrala značajnu ulogu u buđenju nacionalne svijesti i otporu tuđinskim nasrtajima na Hrvatsku, u podizanju kulturne razine te širenju opće kulture, zabave i umjetnosti. Unatoč nepovoljnim

povijesnim uvjetima, širila je civilizaciju na ovim našim kostrenskim stranama i u tome je njezino neprolazno kulturno, političko i sociološko značenje. I upravo zahvaljujući takvim malim ustanovama, uspjeli smo opstati i biti svoji na svome.

Ovo je prigoda da se oda priznanje svim osnivačima, dioničarima, predsjednicima, tajnicima i knjižničarima barbaranske Čitaonice koji su nesebičnim radom pridonijeli njezinom uspješnom djelovanju u proteklih 135 godina kako bi nam život bio bolji i bogatiji, kulturniji i humaniji. To su mahom pomorski kapetani, počevši od predsjednika Maksa Karlovića, tajnika Higina Šoića, blagajnika Ivana Malešića, do knjižničara Viktora Pilepića...

Ovaj značajan jubilej Narodne čitaonice obvezuje nas da čuvamo njezinu svijetlu tradiciju jer Čitaonica je "odraz kulture njezinih mještana". I jučer, i danas, i sutra.

PROSLAVE JUBILEJA Svečanost u Sv. Barbari 9. srpnja

Obilježavanje 135. godišnjice Narodne čitaone sv. Barbara planira se za 9. srpnja. Nakon jutarnje svečane mise, koja će se održati u 10.30 sati u crkvi Sv. Barbare, uslijedit će prigodan program u dvorani Čitaone, u sklopu kojeg će govor održati i akademik Petar Strčić. Organizator proslave obljetnice je udruga Bratovštine sv. Nikole.

Proslava 130. godine Narodne čitaonice sv. Lucije planira se održati u sklopu manifestacije Jeseni u Kostreni, a obuhvatit će izložbu starih dokumenata, fotografija, razglednica i drugog vezanog uz povijest ovog dugogodišnjeg centra kulture Kostrene, uz klapu i prigodan program. Ovim se putem pozivaju svi oni koji u svom vlasništvu imaju stare dokumente, pozivnice, slike, plakate i drugo vezano uz zbivanja u Čitaonici kroz povijest, a koji su voljni isto posuditi za potrebe izložbe, da se jave u Narodnu čitaonicu, prostor knjižnice, radi daljnjih dogovora.

B. R.

PREDSJEDNICA "VELOG PINELA" ODRŽALA PRVU SAMOSTALNU IZLOŽBU

"OKUS MORA" ANKICE BIJELIĆ

Izložba otvorena povodom Dana planeta zemlje u Narodnoj čitaonici Kostrena sv. Lucija obilovala je, kao što i sam njen naziv govori, morskim motivima, uglavnom ribama

Borka RELJAC

Povodom Dana planeta Zemlje, u Narodnoj čitaonici Kostrena sv. Lucija održana je prva samostalna izložba predsjednice Likovne udruge "Veli pinel" Ankice Bijelić, pod nazivom Okus mora. Izložba je, kao što i sam njen naziv govori, obilovala morskim motivima, uglavnom ribama, a samo otvaranje uveličali su Jozefina i Trio Rio, Josip Eugen Šeta sa svojom poezijom i gitarom te Branka Longin, koja je ujedno vodila program. Sve do kasnih večernjih sati nastupao je i KUD "Slobodnica" iz Slavonskog Broda.

– Zahvaljujem se svim sponzorima, predstavnicima Općine Kostrena koja je pomogla u organizaciji i realizaciji izložbe, članovima Likovne udruge "Veli pinel" za podršku i pomoć, kolegama i kolegicama iz Ine, kao i predstavnicima Ine te Ivanu Penzešu Nadalovu koji je nakon smrti prof. Deranje preuzeo ulogu voditelja naše grupe. Veliko hvala ide

i na račun Narodne čitaonice Kostrena sv. Lucija i ravnateljici Knjižnice Dragani Vučinić te direktorici Turističkog ureda Turističke zajednice Općine Kostrena Željki Egredžiji, navela je Ankica Bijelić prilikom otvaranja izložbe.

Svečanost je potrajala do kasno navečer, a preko 200 ljudi moglo se počastiti uz delicije iz Restorana "V i k t o r i j a", pripravljene uz pomoć brojnih sponzora, koji su se rado odazvali pozivu Ankice Bijelić na suradnju. A kako i ne bi, kad se i Ankica uvijek

Ankica Bijelić na otvorenju svoje izložbe

rado odaziva svemu i spremna je uvijek uskočiti i pomoći koliko god može.

GESTA MLADOG
KOSTRENSKOG
MOZAIČARA

Kezele darovao općinski grb

Mladi kostrenski mozaičar Matko Kezele darovao je Općini Kostrena mozaik općinskog grba, koji je, kako je objašnjeno prigodom svečanog uručenjaka kostrenskom načelniku Miroslavu Uljanu, zamjena za mozaik ribice kojim je osvojio prvu nagradu na kostrenskom Ex tempore 2004. godine. Naime, prema pravilima Ex tempore, nagrađeni radovi ostaju u vlasništvu Općine, no nagrađeni je mozaik autoru koji uskoro u Kostreni priprema izložbu, očito prirastao srcu pa je umjesto ribice općinarima darovao općinski grb.

B. Č.

TRADICIONALNI LIKOVNI DOGAĐAJ

Treća Umjetnička kolonija Žurkovo

Obalni put ispred konobe "More" pretvoren je u galeriju

Treći vikend u lipnju već je tradicionalno rezerviran za Umjetničku koloniju Žurkovo koja se ove godine održala po treći put i to na prostoru ispred konobe "More". Započela je likovnim radionicama za djecu, koja su svoje umijeće prikazala u tehnikama akvarela i glinamola, a sve uz vrijedne voditeljice radionica Andreu Kršul, Marinu Bjelobabu i Leu Damašek. Svako dijete koje je sudjelovalo na koloniji dobilo je prigodan poklon i zahvalnicu.

Nedjelja je bila rezervirana za odrasle koji su

uz izlaganje svojih radova imali priliku sudjelovati u natjecanju ex-tempore. Radove je ocijenio stručni žiri: Tea Paškov-Vukojević, profesor i likovni umjetnik, Nenad Petronio, slikar te Ankica Bijelić, predsjednica Likovne udruge "Veli pinel". U kategoriji ex-tempore, među 48 prijavljenih radova, prvu nagradu osvojio je Petar Milohanić, drugu Branko Pizzul, a treću Saša Furlan. U kategoriji "Žurkovo 2006", u konkurenciji 77 prijavljenih radova, natjecali su se amateri i profesionalci. Među profesionalcima nagrađena je Goranka Supin, dok su među amaterima tri jednako vrijedne nagrade podijelili Vinko Klovar, Marinka Premuž i Vidica Dobrila. Pohvaljeno je još pet radova: Fumice Baričević, Alberta Mihicha, Mile Mlinarića, Juraja Plovanića i Željka Delača. Svečanu dodjelu nagrada upotpunio je nastup Prvih riječkih mažoretkinja.

Organizatori manifestacije bili su Likovna udruga "Veli pinel" i Općina Kostrena, ujedno i pokrovitelj događanja. Organizacijski odbor kolonije činili su Ankica Bijelić, Željka Egredžija, Matko Kezele, Đurđica Kršul, Ivan Penzeš Nadalov, Borka Reljac i Silvia Vrban.

B. R.

OPĆINA KOSTRENA UKLJUČILA SE U AKCIJU "GRADOVI/OPĆINE PRIJATELJI DJECE"

ZAJEDNICA PRILAGOĐENA DJECI

U svibnju je osnovan Koordinacijski odbor akcije, a čine ga članovi Socijalnog vijeća, članovi Odbora za prosvjetu i kulturu, dva člana Društva Naša djeca Kostrena, a po potrebi će im se priključivati djelatnici vrtića, škole, Općine i raznih udruga

Borka RELJAC

Akcija Gradovi/općine prijatelji djece započeta je 1999. godine od strane Saveza društava Naša djeca Hrvatske i Hrvatskog društva za preventivnu i socijalnu pedijatriju. Pokrovitelj akcije je UNICEF – Ured za Hrvatsku, a akciju podržavaju Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži te Savez gradova i općina Hrvatske. Cilj akcije je motivirati odrasle u gradovima i općinama Hrvatske da potpuniye ostvaruju prava i potrebe djece priznata u Konvenciji UN o pravima djeteta.

Učinjen prvi korak

Općina Kostrena uključila se u ovu akciju Odlukom Općinskog poglavarstva 13. lipnja 2000. godine, čime je učinila prvi korak prema nazivu Općina Kostrena prijatelj djece. Sljedeći korak na tom putu bio je poticanje osnivanja Društva Naša djeca Kostrena 2004. godine te osnivanje Koordinacijskog odbora akcije. Odbor je, nažalost, osnovan tek 18. svibnja 2006. godine, a čine ga članovi Socijalnog vijeća, članovi Odbora za prosvjetu i kulturu, dva člana Društva Naša djeca Kostrena, a po potrebi će im se priključivati djelatnici vrtića, škole, Općine, raznih udruga i sl. Općina Kostrena voditelj je i koordinator akcije.

Sljedeći korak je izrada upitnika i izvještaja o stanju od kojeg se kreće u akciju. Upitnik obuhvaća brojna programska područja: Program i plan za izvedbu akcije, Namjenska novčana sredstva, Podrška i pomoć udrugama za djecu, Dijete u sigurnom i zdravom gradu, Zdravlje djece, Odgoj i obrazovanje, Socijalna skrb, Kultura i sport, Slobodno vrijeme i rekreacija djece te Podrška i pomoć roditeljima u odgoju djece. Ova su područja razrađena na 123 pitanja, od kojih treba zadovoljiti 80 posto da bi se dobilo počasni naziv. Krajnji rok koji si je Koordinacijski odbor postavio za izradu ovog upitnika je 30. lipnja 2006. godine. Nakon izrade upitnika, slijedi izrada izvedbenog plana, prema kojem će se raditi na područjima koja su slabo zastupljena kako bi se došlo do zadovoljenja traženog postotka. Tokom cijele akcije obavezna je koordinacija sa Središnjim koordinacijskim odborom akcije na razini Hrvatske.

Na dobrom putu

Općina Kostrena je prema prvim samoocjenama na dobrom putu da postane

Općina prijatelj djece iz razloga što ima dobro razvijen sustav socijalne i zdravstvene zaštite djece, potpomaže klubove i udruge čiji su članovi djeca, uređuje dječja i sportska igrališta te potpomaže ili organizira različite aktivnosti za djecu. Najvažniji korak je sve navedeno obuhvatiti jednim izvještajem i programom, na čemu se upravo radi. Status gradova i općina prijatelja djece do sada su dobili samo Čakovec, Opatija, Rijeka, Skrad, Varaždin i Zabok i to tek u studenom 2005. godine, a u akciju je

ukupno uključeno 60 gradova i općina. Najčešće pitanje koje se postavlja je što će nam to zapravo? Što mi time dobivamo? U materijalnom smislu ništa. Ali lijepo je znati da vam djeca odrastaju u zajednici u kojoj se zadovoljavaju njihove potrebe, u kojoj sva ona mogu naći nešto za sebe, u kojoj se vodi računa o njihovom fizičkom, zdravstvenom i socijalnom okruženju. A kasnije ta djeca postaju zadovoljnije i odgovornije odrasle osobe, a to može savima samo doprinijeti, zar ne?

Sudionici dječjih radionica u organizaciji Društva Naša djeca Kostrena

Dječje radionice i forumi

U sklopu ovog programa Društvo Naša djeca Kostrena i Općina Kostrena pokrenuli su dječje radionice koje s vremenom teže da postanu dječji forumi. Dječji forumi poseban su oblik rada s djecom putem kojeg ona uče o svojim pravima i obvezama određenima u Konvenciji UN-a o pravima djeteta. Voditeljice ovih radionica su stručne osobe, educirane za rad s djecom, a to su Divna Bjelanović, učitelj, pedagozi Sandra Margan Sušić, Branka Maračić, Jasminka Pribanić i Bruna Rubinić te Gordana Stolfa, socijalni radnik. Sve one su tijekom protekle školske godine volonterski radile na temama kao što su prava djece, osobine dobrog prijatelja, kako učinkovito učiti, prevencija neprihvatljivog ponašanja i ljubav i spolnost. Sve su teme odabrane prema interesima školske djece kod kojih je provedena anketa prije početka radionica. Nakon upoznavanja i uhodavanja, započelo se s radom prema programu dječjih foruma te su obrađene teme "Kako djeca mogu biti sretna" te "Prava i obaveze u kući", a sve je završilo s veselim druženjem uz igre, pizzu i sokove sredinom lipnja ove godine.

Sljedeće školske godine nastavit će se s radom po programu dječjih foruma, a radionice će se održavati u Narodnoj čitaonici Kostrena sv. Lucija i to najvjerojatnije ponedjeljkom u 18 sati kao i do sada, o čemu će naravno sva školska djeca koja se žele uključiti biti na vrijeme obaviještena.

MELKIOR MELKO PILEPIĆ, PARTIZAN, HIDROGRAF, POMORAC, SLIKAR

NEPREDVIDIV VRTLOG ŽIVOTA

Pokle rata, va kemu san pasal hiljade i hiljade kilometri po celoj Jugoslavije, va Lenjingradu san finil Hidrografski vojni fakultet. Delal san va Rige i pokle v Rike. Jedno vrime san i navigal, kot sekondo i čif

Zlatan MARUNIĆ

Melkior Pilepić, zvan Dupin, va partizanskoj uniforme (levo)

Rođen san 6. januara 1922. va Kraljevice, tamo je otac bil va Jugoslavenskoj mornarice, posle smo jedno kratko vrime boravili va Šibeniku. Moji nonići su z Rike, odnosno s Pilepići, sela iznad Pehlina.

Pranonić Anton Pilepić vjerojatno je bil komandant broda "Ivić" ki je načinjen va Bakru. Brod "Ivić" je navigal, dole, za Južnu Ameriku i z Južne je moral poč za San Francisko, međutim, to je bilo jedno strašno putovanje da je pol posade nastradalo, razbolelo se i umrlo, a brod je jedva navigal od posljedica nevremena. Posada je od njega iskala da se ferma va Meksiku, ča on ni poslušal znajući da će, kad takne kraj, ova druga polovica posade pobeć i da neće dopeljat teret kafa ča je vozil na odredište. Nastavili su navigat, a posada se pobunila i njega ubila. Nonić je bil rešpicente, carinik, navigal je po Velebitskom kanalu i lovil švercere za

Veneciju. Imel je pet sini, kade je moj otac bil četro dite. Oni su bivali va Kostrene, aš se j' tu oženil za Mariju Tijan na Kaline va Urinju.

Otac mlad va penzije

Otac ni otel učit nautiku, pa je ga je nonić špedil va mornaricu va podoficirsku školu negder va Austriju, kade je dobil čin podoficira. Kad je prvi rat finil 1918. leta on je pasal va Jugoslavensku kraljevsku mornaricu i imel čin potporučnika, međutim, kako san prije spomenul, po prekomande va Šibenik šal je va penziju, mlad, s trejset i četire leta. Razlog da se j' mogal tako rano penzionirat je bil ča je bil invalid, a razlog invaliditeta je bil minolovac na kome je navigal i jedna mina na ku mu je brod naletel, eksplozija ga je odhitila

jedno četrdeset metri, tako su povedali. Jedno kratko vrime smo živeli va Slavoniji, pa va Urinju i na kraju na Plasa, va Randići. Va Kostrene san bil od 1926. leta, znači od kad san imel četire leta i provel prekrasno, interesantno djetinstvo. Ni bilo važno ki je koliko siromašan, skupa smo se igrali, zabavljali, pikali krpenjače, do keh isto ni bilo lahko doć, aš ni krpe stare ni bilo preveć. Finil san posle va Bakru građansku školu, pa posle nautiku i 1942. šmugnl va partizane.

Po šumama i gorama

E, sad rat, to je posebna priča! Najprvo san bil va ovin našim brdima, Tuhobić, Crni vrh, Sokoli kod Gerova, a četrdeset i druge na leto san se priključil va 1. proleterski bataljon, kade su počele prave ratne avanture. Čin san videl bataljon, znal san da to želin bit, ratnik. Prvo smo

došli na Žumberak, kade se od našeg bataljona formirala brigada. Boril san se na Žumberku, va Sloveniji, Turopolju, na pristupu Zagrebu na Pešćenice. Kad je Italija kapitulirala 1943. leta, formirala se 1. proleterska divizija ku su sačinjavali naša brigada, 1. proleterska Srbije i 3. krajiška.

Prvo smo bili kod Jajca, na Vlašić planini, osiguravali Tita, tu me zatekal desant na Drvar, odstupali smo skupa s Vrhovnim štabom do Kupres polja kade je ruski avion pobral našu vrhušku, ča me je jako pogodilo i ča nas je malo demoraliziralo, onako opkoljene Njemcima. Branili smo se, odstupali, pa dobili naređenje da gremo va Srbiju. Taj težak put jasno pamtin, iz Drvara na Kupres, pa na Vranjic planinu, na Jablanicu, na Neretvu, pa oko Sarajeva na Foču, pa preko Pljevlja u Sandžak i Ravnu Goru u Srbiju, pa na Kopaonik, oslobodili smo Zlatibor koga su branili Bugari. Onda smo partili prema Užicami, Valjevu, pa Lajkovac kade san bil jedno kratko vrime komandant grada. Onda dalje Donji Milanovac kade smo se susreli sa Crvenom armijom i krenuli za Beograd, oslobodili Beograd, oslobodili Zemun, kade smo ostali mesec dan na popunjenju radi velih gubitaka.

Parada va Zemunu

Po oslobođenju nekoga grada vavek se je delala parada, pa tako i va Zemunu, a mi, elitna postrojba, 1. Proleterski bataljon s komandantom i s manun, komesarom, jahali na konji, na čelu bataljona. Dok smo tako kroz špalire ljudi marširali, prepoznala me suseda iz Svete Barbare, Anka Seke, ka mi je na ceduljice dala svoju adresu. Posle san ih našal, nju, njezinoga muža Tiberija i Radoicu Tijana 'z Šoići. Oni su se tada dobrovoljno priključili partizanima i partili s nami na Sremski front, celu zimu va rovu smo čekali proliće.

Puhala je ta njihova košava, smrznjeni smo bili, isto tako i Njemci parsto metri od nas. Va aprilu smo krenuli u proboj i 10. aprila '45. probili frontu. Tiberije Seke je poginul, a Radoica je ostal ranjen. Oslobodili smo onda Vukovar,

Svobodu, pa tako do Slavonske Požege i Kapele Batrine kade san bil zadnji, treći, put ranjen va ratu, 23. aprila 1945. Nastradala mi je desna ruka i obadve noge. Vrnuli su me va bolnicu va Zemun kade san dočekal dan pobjede.

Nikad ne moren pozabit te tužne osjećaje vezane za taj dan. Vane su si slavili, a ja, ki san pasal hiljade i hiljade kilometri po celoj Jugoslavije, san va postelje i nisan del toga veselja. Štab naše brigade je pasal 18.000 kilometri, onda morete mislet koliko su pasali više vojnici, a se hodeć. Dok san bil va bolnice va Zemunu, domišljan se ko danas da san se prošećival do Savskega mosta i gledal kako zdola va Save plutaju vezani žicon leševi ljudi, zarobljenici z Jasenovca. Vječno me neš tiralo naprvo, pa tako va toj bolnice nisan tel ostat nego san odlučil poč za Zagreb. Ja i jedan kolega Spaho, hodeć, ki put z vlakon, na kolimi, na kakoven kamionu, nakon 4, 5 dan arivali smo va Zagreb. Va Zagrebu su mi zneli gips, a ja na vlak, preko Ljubljane na Ilirsku Bistricu i doma va Kostrenu kade je finil taj moj veli prvi krug života.

Školovanje va Rusije

Kako san bil zapovjedni kadar va ratu, imel san mogućnost biranja za službu va miru, zibral san mornaricu i šal va Šibenik na brod, na topovnjaču jedno kratko vrime. Onda su me poslali va Rusiju va Lenjingrad na školovanje. Tamo san finil Hidrografski vojni fakultet, tamo san va jednoj ogromnoj sale kade je moglo hiljadu pari tancat i ženu Irinu upoznal ka je finila tamo umjetničku akademiju, primijenjenu umjetnost. Imamo dvoje dece, oko bolnog sina bacilamo, a kćer ima privatn biznis.

Pokleškolovanja, preselilsanses familjon va Rigu i razni posli san delal, ma se va struke, uglavnom hidrografija, drugim besedami geodezija na moru. Luke su bile porušene, brodi potopljeni i sve je to trebalo obnoviti. Snimali smo situacije na terenu, utvrđivali dubine mora, čistili more od mina, a po zimi, kad bi more zaledilo, avionom bi snimali i izrađivali karte lede, iskali pukotine va ledu kako bi brodi kroz te pukotine mogli navigat. Razne premjere san delal, snimanja luka, određivanja brzina podmornica, pa traženje potonulih brodova, dostava podataka kartografima za izradu nautičkih karata, uglavnom sve vezano uz more. Kako je Riški zaljev relativno plitak, 30-40 metri, potonuli brodi su bili opasnost za brodi va navigaciji, pa je trebalo sve nač i znet. Hodili bimo po

obali, ispitivali ljude, svjedoke, da nam reču va kom smjeru je ki brod potonul, pa bi tako tim azimutima otprilike odredili prostor potonuća, zatim bi se manjin brodimi na tom području u cik-cak smjeru vukli takozvani ribaloto, olovo ko od turske panule, samo puno veće i teže, oko 10 kil. Dva broda san tako našal.

Političke razmirice med Jugoslavijom i SSSR-om su me pratile tamo va Rusije, a pogotovo na povratku doma. Ni bil lak život va emigracije, tim više ča san ja veroval va svetle komunističke ideale, va nekakovu ravnopravnost i jednakost, a sve se to urušavalo već tada, a čovik je ostajal prazan i razočaran. Jedino pravo zadovoljstvo je bila obitelj, živeli smo normalno, ja san imel solidnu oficirsku plaću i nismo va ničemu oskudijevali.

Povratak doma

Kad san imel 35 let, san upisal još jednu školu i to Akademiju brodogradnje i naoružanja i odslušal četiri semestra. Valje za ten, tamo 1957. leta, je došlo do pomirenja Jugoslavije i SSSR-a i otprla se mogućnost našeg povratka doma. Ja san tu mogućnost iskoristil, napustil školovanje, pobral familju i vrnul se doma.

Prvo zaposlenje doma mi je bil Geodetski zavod, komasacije, reambulacije, nivelacije i ostali geodetski posli. Kad su doznali da san i hidrograf, pobrali su me va Vodoprivredu za hidrologa, p r o j e k t a n t a , pa san delal na novim izmjerima, p r o j e k t i m a vodovodne i kanalizacijske mreže, pa na ispitivanjima izvorišta pitke vode i slično.

Partil san navigat 1972. leta, aš san 1962. na Višoj pomorskoj v Rike položil ispit kapetana duge plovidbe.

Prvo zaposlenje doma mi je bil Geodetski zavod

Promenil san četiri, pet brodi i navigal tri leta. Se su to bili stranci, manje kompanije. Prvi ukrcaj mi je bil za sekonda, a posle san bil čif. Navigat me j' pježalo, ča i ni čudo za naše ljude i kraj. Radi toga san celi život provel i pokušal birat zanimanja uz more, mada je taj moj vrtlog života bil savršeno nepredvidiv.

Danas po malo navigan zmeđu Podurinja, Rike i Gorskoga kotara, kade iman vikendicu. Na ribe danas volin poč, uglavnom gren na lignji. Tu na jezeru va Lokvami isto iman malu barčicu, jidro i flok ča mi j' ga dal Željko Karina od njegovog oca Joška, pa užan bordižat i va Gorsken kotaru po jezeru.

Hobi mi je od vavek slikanje, iman dosta slik, a puno san ih i podelil. Nadan se da će me zdravlje poslužit pa da ću još ko leto moć, ovako po malo, pazit na ženu i maloga, delat oko vikendice i lovit ribi. Tih i samozatajan, odlučan i uporan je barba Melko, život ga je naučil borbi i s lakoćom nosi terete ki bi puno njih već odavno fondali.

Na ribe danas volin poč, uglavnom gren na lignji

KOSTRENSKA KATEDRA ČAKAVSKOG SABORA PREDSTAVILA ZANIMLJIVU IZLOŽBU PERUNIKA – HRVATSKI NACIONALNI CVIJET

Anđelka VRANIĆ RASOL

Katedra Čakavskog sabora Općine Kostrena u predvorju Čitaonice predstavila je izložbu "Perunika – hrvatski nacionalni cvijet". Prvu takvu izložbu priredila je Katedra Čakavskog sabora Općine Mošćenička Draga. Izložba je realizirana na poticaj Društva Iris croatica, u čije ime se obratio Dragutin Kiš, navodeći važnost perunike kao nacionalnog cvijeta, naročito u turističko promotivne svrhe. Nakon Kostrene, postav će obići mnoge druge hrvatske gradove.

Perunike rastu kao samonikle, čak i endemične višegodišnje biljke, ne traže specijalne vrste zemlje, ni velike količine kiše. Otporne su i rastu na krškim stijenama, po otocima, duž jadranske obale, uz potoke i jezera, na livadama i brdskim i planinskim travnjacima, ili uzgajano ukrašavaju okućnice i parkove. Zbog ljepote često ih zovu "orhidejama sjevera".

Perunika je poznata od davnina. Tako su još indijska i egipatska kultura koristile peruniku, smatrajući je simbolom kraljevskih moći. U grčkoj mitologiji smatrala se glasnicom

Peruniku zbog ljepote često zovu "orhideja sjevera"

bogova. Sve do današnjih dana imala je razna značenja i primjenu od mitske do primjene u pučkoj medicini.

Prilikom pripreme milenijske svjetske izložbe "Japan Flora 2000." od Hrvatske je zatraženo da promovira svoj nacionalni cvijet. Isprva se razmišljalo o velelebitskoj degeniji, no s obzirom na to da je ona malog rasta i može uspijevati samo na malom prostoru na Velebitu, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti predložila je peruniku. Slijedom toga, Odbor za prostorno uređenje i zaštitu okoliša Hrvatskog sabora 2002. godine donio je preporuku da perunika bude zastupljena u promotivne i protokolarne svrhe u prigodnim događanjima, posebice u turizmu.

Izložbu je otvorila direktorica Turističkog ureda Turističke zajednice Općine Željka Egredžija, koja je istaknula ljepotu i rasprostranjenost perunike te poželjela da hrvatski nacionalni cvijet krasi svaki kostrenski vrt, a uzvanicima se obratio i predsjednik kostrenske Katedre Želimir Perović.

TERENSKA RADIONICA U SKLOPU FESTIVALA ZNANOSTI

Demonstracija istraživanja podmorja

Učenici proučavaju floru i faunu iz kostrenskog mora

U sklopu Festivala znanosti i povodom Dana planete Zemlje, Prirodoslovni muzej Rijeka je u prostoru ronilačkog centra Kostrena održao radionicu na terenu za stotinjak učenika osnovnih i srednjih škola na temu bioraznolikosti kostrenskog podmorja te potrebi njegove zaštite. Učenici su imali priliku vidjeti tehnike ronjenja koje su prezentirali instruktori Ronilačkog centra Kostrena, dok su stručnjaci Prirodoslovnog muzeja demonstrirali metode bioloških istraživanja podmorja uz korištenje autonomne ronilačke opreme. Djelatnici Prirodoslovnog muzeja zaronili su i iz kostrenskog podmorja izvukli nekoliko zanimljivih i karakterističnih vrsta

flore i faune za zajednice morskog dna do 30 metara dubine. S kostrenskog dna izvučeni su primjerci nekoliko vrsta algi, spužvi, ježinaca, školjkaša te morska zvijezda, koje su potom, uz objašnjenja iz biologije i multimedijalni prikaz, stručnjaci pokazali učenicima.

Prema riječima ravnateljice Prirodoslovnog muzeja Milvane Arko-Pijevac, područje Kostrene izabrano

je za ovakvu radionicu s obzirom na činjenicu da je dio podmorja predložen za zaštitu kao spomenik prirode.

– Za zaštitu je predloženo područje od Smokvinova do uvale Svežanj budući da se tu nalaze predkoraligene i koraligene zajednice, što ovo područje, prema Mediteranskom akcijskom planu, svrstava među posebno vrijedna za zaštitu, kazala je Arko-Pijevac, uz napomenu da je Prirodoslovni muzej još 2003. godine proveo istraživanje kostrenskog podmorja, na temelju kojeg je i sastavljen prijedlog za zaštitu.

B. Č.

KONCERT I IZLOŽBA U NARODNOJ ČITAONICI

Obilježena Mozartova godina

Budući da se 2006. godina u cijelom svijetu slavi kao godina Wolfganga Amadeusa Mozarta, i Kostrena je dala svoj doprinos ovoj značajnoj obljetnici. Tako je 27. svibnja u Narodnoj čitaonici Kostrena sv. Lucija održan koncert u čast Mozarta koji je organizirala, u suradnji s Narodnom čitaonicom i Općinom Kostrena, Muzička akademija, Područni odjel Rijeka. Koncert je uključivao arije iz Mozartovih opera "Figarov pir", "Čarobna frula" i "Tako čine sve" te još nekoliko skladbi. U programu su nastupali Marko Fortunato, Ivanica Lovrić, Vanja Kruljac, Anamarija Knego, Dario Budicin, Sunčana Turk, Darko Matijašević i Wakana Takahashi.

Koncertu je prethodilo otvaranje izložbe radova polaznika Kraćeg specijaliziranog programa likovne radionice koji se tijekom pedagoške godine održava u Dječjem vrtiću "Zlatna ribica" pod vodstvom Vilineke Grlaš. Djeca uključena u ovaj program dva dana ranije s odabranim su radovima sudjelovala i na izložbi postavljenoj u prostorijama riječkog Crvenog križa. Program otvaranja u Narodnoj čitaonici Kostrena upotpunili su polaznici tečaja gitare koji vodi Josip Vuk te polaznici tečaja synthesizera koji vodi Milvija Vitković.

B. R.

AKTIVNOST ODBORA ZA PROSVJETU I KULTURU I NARODNE ČITAONICE KOSTRENA

OD PROLJEĆA DO JESENI

Treća po redu kulturna manifestacija Proljeće u Kostreni bila je posebno bogata predstavama zvučnih imena, kojima su prisustvovali i štićenici dječjih domova iz Selca, Novog Vinodolskog i Lovrana. U pripremi Jesen u Kostreni, od 7. listopada do 11. studenog

Borka RELJAC

Lutkarska scena "Ivana Brlić Mažuranić" s predstavom Mačak u čizmama

Već tradicionalno, treću godinu za redom, najmlađi žitelji Kostrene znaju da se tijekom ožujka i travnja u Narodnoj čitaonici Kostrena sv. Lucija za njih događa nešto posebno, namijenjeno samo njima, svijet mašte i tajni otvoren samo za njih. Naravno, to je kulturna manifestacija Proljeće u Kostreni koju svake godine pohodi sve veći broj onih najmlađih. Ove je godine program Proljeća bio posebno bogat predstavama zvučnih imena. Tako je "Pale sam na svijetu" kazališta "Mala scena" otvorio manifestaciju 29. ožujka, nastavilo se s "Mačkom u čizmama" Lutkarske scene "Ivana Brlić Mažuranić", "Antuntunom" također "Male scene" te "Malim princom" Kazališta "Merlin".

Sva su navedena kazališta pristigla iz Zagreba i sva su svojom kvalitetom i načinom interpretacije ovih poznatih bajki privukla i zadržala pažnju malih gledatelja tijekom cijelog trajanja predstava. Manifestaciju su 13. travnja zatvorili učenici Osnovne škole Pećine, Područne škole Kostrena, kvalitetno osmišljenim nastupom u kojem su prije svega

Kazalište "Mala scena" predstavilo se svojim "Antuntunom"

uživali njihovi najbliži. Na predstave je i ove godine bio omogućen dolazak štićenika dječjih domova iz Selca, Novog Vinodolskog i Lovrana organiziranjem njihovog prijevoza te besplatnim kartama. Sponzori ovogodišnjeg proljeća su Radnik d.d. Križevci, MIT Milina d.o.o. Kostrena, obrt za ugostiteljstvo i prijevoz "Anić" Kostrena, Zidar d.o.o., HEP d.d. TE Rijeka – pogon Urinj, Papić biro d.o.o.

Kostrena i pekara Žurkovo te im se ovom prilikom organizatori uvelike zahvaljuju. Veliko hvala ide i DVD-u Kostrena koji već treću godinu pomaže u prijevozu štićenika dječjeg doma iz Lovrana do Kostrene i natrag.

No, djelatnost Odbora za prosvjetu i kulturu Općine Kostrena i Narodne čitaonice Kostrena sv. Lucija ovdje ne staje jer već uvelike teku pripreme za Jesen u Kostreni, koja će se održavati od 7. listopada do 11. studenog ove godine, srijedama i subotama, kao i obično. Tada će i odrasli doći na svoje jer će se u programu Jeseni naći za svakoga ponešto. Manifestaciju će otvoriti klapska

večer kojom će se proslaviti pet godina rada klape "Kamik", uslijedit će otvorenje izložbe radova članova Likovne udruge "Veli pinel" koji će tom prilikom proslaviti deset godina djelovanja, a nastavit će se predstavama u izvedbi poznatih hrvatskih kazališta. Možemo samo natuknuti da će u programu biti Ksenija Prohaska sa svojom već legendarnom predstavom "Marlene Dietrich", a vjerujemo da ćemo u Čitaonici vidjeti i Špiru Guberinu, Peru Kvrđića, članove HKD Teatra, Iliju Zovka, klapu "Nevera" te brojne druge izvođače. U programu će biti mjesta i za obilježavanje 130. godišnjice rada Narodne čitaonice Kostrena sv. Lucija organiziranjem prigodne izložbe.

Osmislite sami svoju večer

U sklopu prošlogodišnje Jeseni u Kostreni započelo se s događanjima ponedjeljkom kada je mladim ljudima dana prilika da sami osmisle svoju večer i predstave se kostrenskoj publici. I ove godine pozivaju se svi mladi koji bi željeli pokazati svoje znanje i talent da se jave u Općinu Kostrena na tel. 209-041 ili u Narodnu knjižnicu Kostrena na tel. 289-578 i dogovore se za termin svog nastupa.

Djeca su uživala u svijetu mašte i tajni, koji je bio otvoren samo za njih

MLAĐE KATEGORIJE POMORCA OSTVARILE SU VRLO ZAPAŽENE REZULTATE “EGON POLIĆ” ŠLAG NA TORTI

Mladi kostrenski nogometaši preuzimaju regionalni primat od Rijeke. Rezultati su na njihovoj strani, juniori i stariji pioniri prvaci su svojih liga, sudjelovali su na državnim završnicama. Pritom je uvjerljivo osvojen Memorijal Egon Polića

Boris PEROVIĆ

Spona između Škole i uprave – Mario Pavešić

Iz sezone u sezonu mladi nogometaši Pomorca ostvaruju sve zapaženije rezultate, nerijetko osvajajući prva mjesta u ligama u kojima se natječu. Polako preuzimaju primat u regiji među mlađim kategorijama, Rijeka im sve češće gleda leđa. Takav je slučaj najizraženiji sa starijim pionirima, 1991. i 1992. godišta, koji su i ove godine pod vodstvom Saše Peršona u ligi nadvisili suparnike s Kantride te nakon razigravanja s pulsom Istrom izborili nastup na završnici Prvenstva Hrvatske. Pritom, mlađa polovica te generacije dodala je još jedan vrijedan uspjeh, Pomorac je prvi put u 29-godišnjoj povijesti pobjednik svog Memorijala Egon Polića.

– Zaista, ove sezone osvojili smo sve što se osvojiti moglo. Riječ je o izuzetnoj generaciji, dio koje je prošle godine kao mlađi pioniri također bio prvak središta Rijeka, a stariji dio je s 1990. godištem lani imao jednaki broj bodova kao prvak Rijeka, ali je izgubio naslov zbog slabijeg međusobnog omjera. Ove godine nam se to vratilo. Činjenica je, kada pogledamo sve naše selekcije, da je Pomorac u mlađim kategorijama u ovom trenutku ispred Rijeke. Rezultat je jedino mjerilo, smatra trener starijih pionira Pomorca Saša Peršon, nekadašnji reprezentativni stoper, koji je u karijeri nosio majice Orijeanta, Rijeke, Hajduka i Dinama.

Uspjeh za pamćenje

Upravo protiv Hajduka Peršonovi igrači napravili su čudo, u finalu Memorijala Egon Polića deklasirali su Splitskane čak s 5:1. Rijeka je prethodno od Pomorca dobila četiri pogotka, a austrijski Kärnten šest.

– U mojim razmišljanjima prije turnira nije bilo prvo mjesto, ali nakon prve dvije utakmice počeli smo vjerovati da možemo uspjeti. I mene je ta momčad ugodno iznenadila, kako je zrelo odigrala sve utakmice. Nismo samo rezultatski bili uvjerljivi, nego smo i igrali zaista dobro. A na koncu, pobijediti Hajduk 5:1 u tim godinama nije mala stvar, mislim da će to dečki pamtit cijeloga života. Nadam

se da neće opet proći 30 godina da Pomorac osvoji ovaj turnir, priželjkuje Peršon.

Voditelj omladinskog pogona Pomorca prije pet godina postao je Adam Orman. Okupljen je tim stručnjaka, rad je podignut na još višu razinu nego do tada i rezultati nisu izostali.

– Sva djeca nagrađena su rezultatima za svoj rad. Imamo ukupno oko 150 mladih igrača u klubu, od morčića do juniora, i roditelji i djeca prepoznali su kvalitetan rad u Pomorcu u posljednjih nekoliko godina, otud tako masovan odaziv u Žuknicu, ne samo iz Rijeke, nego iz čitave regije. Dobro se radi, imamo podršku uprave na čelu s predsjednikom Uljanom, sve se poklopilo da ostvarimo uspjeh, sada možemo malo uživati, smatra popularni “Braco”.

Umjetna trava

Veliki broj djece u omladinskom pogonu zahtijeva i vrhunske uvjete. Orman se ne žali na postojeće uvjete, ali ističe što nedostaje Pomorcu za još kvalitetniji rad.

– Smatram da bismo s umjetnom travom na pomoćnom igralištu mogli još više napredovati, time bismo se izjednačili s uvjetima koje ima već dosta klubova u regiji. No, za uspjeh je najvažniji kontinuitet škole i posjećenost treninga jer ako se ne trenira

Piramida omladinske škole

Koordinator škole i uprave: Mario Pavešić

Voditelj i trener juniora: Adam Orman

Trener kadeta: Igor Jelavić

Trener starijih pionira: Saša Peršon

Trener mlađih pionira: Zvonko Piveta

Trener morčića: Vjeko Miletić

redovito, neće biti ništa od rezultata. U školi radi pet trenera, ali za novu sezonu moramo se ekipirati još s jednim ili dva trenera, veliki broj djece to zahtijeva.

Orman je i izuzetno uspješan trener juniora, s kojima je ove sezone osvojio prvo mjesto u regiji i izbio plasman na završni turnir.

– Ova generacija juniora je u posljednje četiri godine dva puta bila prvak u svojoj kategoriji, natjecala se i u Prvoj ligi kad je Pomorac bio prvoligaš. Sve to govori da tu ima vrlo dobrih igrača, nadam se da će barem dvojica-trojica ostati u prvoj ekipi. Nije lako doći među prvotimce Pomorca, mladoga igrača treba “istrpjeti”. Vjerujem da će dečki koje sam ja do sada trenirao uspjeti, tu se posebno ističu Tadejević, Pećar, vratar Šegota, ali pratit ćemo i ostale igrače koje ćemo vjerojatno dati na “kaljenje” u druge klubove.

Stručnjaci za mlade Pomorce – Saša Peršon, Adam Orman, Vjeko Miletić i Zvonko Piveta, nedostaje Igor Jelavić

NOGOMETNI KLUB POMORAC OVE GODINE SLAVI SVOJU 85. OBLJETNICU

NOVA DRUGOLIGAŠKA ISKUŠENJA

Sa sadašnjom momčadi, uz tri pojačanja, možemo i u novoj sezoni računati na plasman u drugoligaškom vrhu, smatra Miroslav Uljan, predsjednik Pomorca koji je trećim mjestom u Drugoj ligi – jug izborio status jedinstvenog drugoligaša

Boris PEROVIĆ

Ponosni predsjednik – Miroslav Uljan

Pomorac je klub u častima, nakupilo ih se već 85. Jubilej je prilika za sjećanje na sve stare klupske generacije, počevši od one koja je osnovala tadašnji Jadran 1921. godine, ali i za analizu sadašnjeg trenutka Žuknice i razmišljanje o sutrašnjici. Posebni proslava povodom 85. godišnjice u Pomorcu ne najavljuju, mjesto na kojemu će se obilježiti rođendan je redovna klupska godišnja skupština na jesen, koja će ujedno imati i svečani ton. Tako najavljuje predsjednik Pomorca Miroslav Uljan, na isteku prve godine svog dvogodišnjeg mandata na čelu kluba.

– Skupština će biti prigodnog karaktera budući da ne očekujemo nikakve promjene na klupskom vrhu. Prihvatio sam biti predsjednik kluba u razdoblju od dvije godine, obećanje ću i ostvariti. Ponosan sam što se u mojem mandatu sve radi čisto, preko računa, da svi mogu doći u klub i vidjeti preko knjiga kako klub posluje. Činjenica je da je takvo poslovanje skuplje jer se plaćaju sve obaveze, ali ja sam zadovoljan jer ni mene ni nikoga u klubu glava ne boli. Igrači su isto tako svjesni da u Pomorcu neće imati velike zarade, ali da će im sve biti isplaćeno na vrijeme jer ne obećajemo ništa što ne možemo ispuniti, iznosi Uljan.

Proljetni pad

Uljan je kao predsjednik i kao načelnik općine ponosan na rezultate Pomorca, koji je u minuloj sezoni zadržao visoku poziciju među drugoligašima. Plasmanom na treće mjesto Druge lige – jug, Pomorac je za iduću sezonu izborio status jedinstvenog drugoligaša. Prva liga je ostala san, ali Kostrenjani su ostali u utrci za viši rang sa Šibenikom gotovo do posljednjih utakmica. – Na početku sezone nisam očekivao tako dobre rezultate. Ipak smo iza sebe imali lošu sezonu, u kojoj smo bili u donjem dijelu ljestvice, promijenili smo gotovo kompletnu momčad, došlo nam je 12 novih igrača. Nenad Gračan je imao težak zadatak

ukomponirati novi sastav, ali dokazao je da je ambiciozan trener koji želi voditi momčad koja će se boriti za vrh. Odigrali smo vrlo dobru jesen i ja sam tada očekivao da ćemo se žesće boriti sa Šibenikom za prvo mjesto. No, na proljeće smo odigrali svega nekoliko dobrih utakmica, sve govori da smo igrali daleko slabije nego na jesen. Nisam nikada iznosio imperativ da moramo ići u Prvu ligu jer znam s koliko novaca raspoložemo. Nama još uvijek nedostaje dva, dva pol milijuna kuna. S tri i pol milijuna, koliko iznosi klupski proračun, ne može se normalno igrati u Prvoj ligi, a kamoli ostati u njoj.

Osvježenja iz regije

U novoj sezoni Pomorac bi trebao izgledati vrlo slično kao u prethodnoj. Uljan potvrđuje da će Gračan i nagodinu ostati u Žuknici, da bi glavina igrača trebala i dalje nositi dres Pomorca, s većinom je dogovoren ostanak.

– Osvježiti ćemo se s nekoliko igrača iz regije, stupit ćemo u kontakt s Rijekom oko nekih njezinih bivših juniora koji su se istaknuli u susjednim klubovima, a računamo na još tri igrača sa strane. Potrebni su nam jedan branič, jedan vezni i jedna špica, nećemo gomilati viškove. Ako nam ostane vratar Sunara, imat ćemo dobar kostur i mogu reći da sa sigurnošću idemo na prvo mjesto.

Novi sustav natjecanja ne zabrinjava Pomorac, jedinstvena druga liga donosi nova iskušenja, ali već i postojeća kvaliteta u Žuknici je takva da obećaje borbu za vrh ljestvice. Jedino se postavlja pitanje koliko će takva liga koštati budući da će trebati nekoliko puta u sezoni putovati u Slavoniju, što povećava troškove u odnosu na proteklih nekoliko sezona.

– Uvjeren sam da će nas jedinstvena druga liga koštati gotovo kao i Prva liga, što se tiče putovanja i smještaja. Međutim, smatram da dosadašnji sustav igranja drugih liga, bez većeg medijskog praćenja, sigurno nije bio dobar i da je nešto trebalo mijenjati. Više je gledatelja na pojedinim utakmicama Treće lige nego na našim drugoligaškim,

sada bi se to trebalo promijeniti uz pomoć medija. Smatram da će jedinstvena druga liga pronaći više mjesta na televiziji, da će se popularizirati prikazivanjem golova, a ne samo kasnovječernih rezultata te da će sigurno biti kvalitetnija nego dvije druge lige.

Talenti na “kaljenju”

Mlađe kategorije Pomorca ostvaruju vrlo dobre rezultate, ali vrlo teško neki igrač ponikao u Žuknici može pronaći put do prvog sastava Kostrenjana. Čak i Rijeka, s visokim ambicijama u Prvoj ligi, uspijeva uvrstiti svoje juniore među prvotimce, u čemu je onda problem s mladim igračima Pomorca?

– Ako igrač nije baš strašan talenat, potrebne su mu dvije godine “kaljenja” u nižerazrednim momčadima. Na pripreme sa seniorima ići će tri, četiri igrača iz juniorskog sastava, ako odmah ne zadovolje trenera Gračana, tu ne smije završiti priča s njima, moramo ih isprobati u nekom trećeligaškom klubu, s tim da ostanu trenirati s nama nekoliko dana u tjednu. Mi sada imamo nekoliko igrača u Grobničanu, pratimo ih, ali nismo vidjeli da netko od njih zasad toliko odskoče da bismo ga uzeli natrag. Onda je za te igrače bolje da igraju nego da kod nas sjede na klupi, barem u periodu do 21. godine.

Igračka kvaliteta u Žuknici obećaje borbu za vrh ljestvice i u novoj sezoni

VATERPOLISTI JADRANA POČINJU SEZONU TREĆE LIGE SA ZVUČNIM POJAČANJEM

IGOR HINIĆ U ŽURKOVU

Jedan od najboljih svjetskih centara nastupat će za kostrenske vaterpoliste, a istovremeno pomagati i trenerima u poslu. Jadran ima kvalitetu za Drugu ligu, ali nemaju uvjete za viši rang

Boris PEROVIĆ

Vaterpolisti Jadrana spremni su za obranu naslova

Žurkovo će ovog ljeta biti vrlo atraktivno, na plivalištu Jadrana svoje umijeće pokazivat će jedan od najboljih svjetskih centara. Igor Hinić pojačat će kostrenske vaterpoliste, snjima će između dvije sezone u talijanskoj Bresci nastupati u natjecanju Treće lige – sjever. Ujedno će dugogodišnji reprezentativac pomagati i trenerima u radu, prenositi mladim igračima Jadrana svoje znanje i bogato iskustvo budući da se nakon završetka igračke karijere namjerava posvetiti trenerskom pozivu. Hinić će sasvim sigurno privući dosta

gledatelja na utakmice Kostrenjana, koji će prvi domaći susret igrati 9. srpnja u 19 sati protiv opatijskog Kvarnera. U prvom trećeligaškom kolu Jadran gostuje na Lošinju.

Jednu od posljednjih provjera pred početak prvenstva kostrenski vaterpolisti su imali na kvalitetnom turniru u Crikvenici. Ostvarili su sve tri pobjede, protiv juniora Primorja 12:8, protiv opatijskog Kvarnera 11:10 te protiv domaćeg CPK-a u borbi za prvo mjesto 11:9.

Kao i svake sezone, sastav Jadrana se osuo, nekoliko igrača je otišlo u druge klubove gdje mogu nešto zaraditi. Svakako će najteže biti nadoknaditi odlazak organizatora igre, beka Ivana Vrdoljaka, koji je pristupio rovinjskom drugoligašu Delfinu. No, treneri Šime Mišurac i Marijan Pihler sastavit će momčad za obranu vrha Treće lige od preostalih nekoliko seniora i većine juniora i mlađih juniora, s Hinićem dobivaju neophodnu kvalitetu. Istovremeno će mlađe kategorije nastupati u Drugoj ligi – sjever.

– Bez obzira na odlaske igrača, uvjereni smo da imamo kvalitetu za zapaženi plasman i u Drugoj ligi, ali

nemamo uvjete za viši rang. Nemamo odgovarajuće plivalište, a cilj nam je da se nešto događa u Kostreni, u Žurkovu, da ne budemo domaćini u gostima, kao u Crikvenici ili na Kantridi, gdje smo igrali tri godine. Bazen nam je stalan problem, svi sportaši u Kostreni imaju dobre uvjete osim nas. Zato nam je svake godine sve slabiji odaziv u školu vaterpola, nešto će se morati promijeniti, objašnjava predsjednik Jadrana Ljubo Paškvan.

Tijekom zimskih mjeseci Jadran nije miro-vaio, kao prvak Treće lige dobio je priliku igrati u Prvoj B ligi. U konkurenciji devet klubova osvojio je vrlo solidno peto mjesto, sa šest pobjeda, jednim remijem i pet tijesnih poraza, što daje 13. poziciju u hrvatskim okvirima. Momčad je nastupom u zimskoj ligi održala kontinuitet u radu, rezultat ionako nije bio u prvom planu. Većina ostalih momčadi imala je pojačanja sa strane, dok je Jadran nastupao samo sa svojim kadrom, sa samo pet seniora u sastavu. Istovremeno su juniori Kostrenjana igrali na Prvenstvu Hrvatske i osvojili ukupno deveto mjesto, ispred njih bili su samo prvoligaški sastavi.

AKTIVNOST KOSTRENSKIH ŠAHISTA

Sredina ljestvice realnost

Šahisti Kostrene ove sezone morat će se zadovoljiti skromnijim dometima nego prijašnjih sezona. Istina, drugoligaški status nije upitan, ali borba za vrh ljestvice proći će bez njih. Nakon tri odigrana kola Kostrenjani se nalaze na šestome mjestu u konkurenciji deset klubova Druge lige – zapad, sa 7,5 osvojenih bodova.

U prvome kolu Kostrena je poražena s visokih 1:5 od Umaga, protiv riječkog Kvarnera potom je uhvatila pola boda više, da bi u trećem kolu napokon dočekala pobjedu, 5:1 protiv posljednje plasiranog Karlobaga. Idućih šest kola odigrat će se na jesen.

Za Kostrenu ove godine nastupaju: Marjan Črepan, Davor Vlahov, Siniša Cucančić, Irving Pejić, kapetan Zvonimir Ledinko, Emil Kršovnik, Dean Bubalo, Milan Žeželj i Tomislav Matković. Sastavu nedostaje njegova dugogodišnja prva ploča Nenad Dorić, koji je ostao uz klub i dalje će ga pomagati, iako će ove sezone nastupati sa šahistima Vukovara, koji imaju visoke ambicije, postati prvoligaši.

KPD INA KOSTRENA

Babić i Perčić na Prvenstvu Hrvatske

Članovi Kluba podvodnih aktivnosti INA Kostrena, Dario Babić i Saša Perčić, plasirali su se na Prvenstvo Hrvatske u podvodnom lovu, koje će se održati na Šolti. Nakon klupskog natjecanja, ova su dvojica natjecatelja na Kupcu Sjevernog Jadrana, međužupanijskom natjecanju na kojem su sudjelovali predstavnici Primorsko-goranske, Istarske i Ličko-senjske županije, a koje je održano 20. svibnja u Rovinju, ostvarili plasman među prvih osam sudionika, što je bilo dovoljno za odlazak na Šoltu.

B. R.

B. P.

Dorić međunarodni sudac

Do ove sezone najbolji igrač Kostrene i njezin voditelj, Nenad Dorić, uspješno kombinira nekoliko šahovskih aktivnosti. Osim što je zaslužio titulu međunarodnog majstora, od nedavne šahovske Olimpijade u Torinu nosi i naslov međunarodnog suca. Time je postao jedini Hrvat koji je spojio te dvije titule.

RUKOMETAŠI KVARNERA KOSTRENE BILI SU NA PRAGU PLASMANA U PRVU LIGU

“KRATKI” ZA 58 SEKUNDI

Kostrenjanima je za prvoligašku promociju nedostajao jedan gol, koji su u odlučujućoj utakmici protiv Gorice primili 58 sekundi prije kraja

Boris PEROVIĆ

Samo 58 sekundi dijelilo je rukometaše Kvarnera Kostrene od povijesnog uspjeha, plasmana u Prvu hrvatsku ligu. Nakon osvajanja naslova prvaka u svojoj skupini Druge lige, Kostrenjani su izborili pravo sudjelovanja na kvalifikacijskom turniru u Našicama. U dvoboju protiv domaćina poraženi su 27:29, da bi se vratili u igru visokom pobjedom protiv Trogira 33:22. U posljednjem susretu s dosadašnjim prvoligašem Goricom bio im je, zahvaljujući boljoj gol razlici, dovoljan i bod za osvajanje jednog od prva dva mjesta što su vodila u najviši rang. No, u infarktnoj završnici Kvarner je poražen 28:29, nakon što je dobio gol iz sedmerca 58 sekundi prije kraja. U

posljednjim sekundama bila je još jedna prilika za toliko željeno izjednačenje, ali Zelić nije realizirao udarac.

Kvarner će se tako i iduće sezone natjecati u Drugoj ligi, predsjednik kluba Marko Kosanović nada se s istim sastavom. Mladim kostrenskim igračima ne nedostaje ponuda, s obzirom na to da su iskazali perspektivu, ali svi bi trebali i na jesen igrati u Kostreni.

Do zimske stanke, Kvarner Kostrena bio je uvjerljivo prvi na ljestvici. Ravnotežu je poremetio odlazak najboljeg igrača i trenera Igora Pejića, pa je kormilo na proljeće preuzeo iskusni trener Ivan Pezelj. Njega je naslijedio Marin Tomljanović, koji se nakon odigranog ligaškog dijela zahvalio

upravi na povjerenju. Kostrenjane je u kvalifikacijama vodio Vlado Čubelić, malo je nedostajalo da se iz Našica vrati trijumfalno.

Kostrenski rukometaši nisu iskoristili veliku priliku da postanu prvoligaši

ŽUPANIJSKA SPORTSKA NATJECANJA UDVDRRH-a

Kostrenski ogranak deseti

U Matuljima su 27. svibnja održana deveta po redu sportska natjecanja Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata Republike Hrvatske. Sudjelovala su 534 branitelja s područja Primorsko-goranske županije, podijeljeni u 18 ograna, među kojima je bio i kostrenski. Plasman Kostrenjana na deseto mjesto, u zlatnu sredinu, može se smatrati zadovoljavajućim. Kostrenski ogranak nastupio je u svih osam sportskih disciplina, s ukupno 43 branitelja.

Već po tradiciji, najviše uspjeha imali su kostrenski šahisti, predvođeni Nenadom Dorićem, najuspješnijim pojedincem natjecanja. S 13 osvojenih bodova osvojili su prvo mjesto i pravo sudjelovanja na državnom natjecanju UDVDRRH-a, u studenom u Šibeniku. Osim Dorića, Kostrenu su u Matuljima u šahu predstavljali Siniša Dimitrijević, Nenad Levar, Elvis Klasan i Pavao Hrlić.

Što se tiče ostalih sportova, Kostrena je najbolji plasman ostvarila u pikadu, peto mjesto i u povlačenju konopa, šesto mjesto.

Kostrenski ogranak UDVDRRH-a svoju sportsku rekreaciju održava svakog ponedjeljka od 19 do 21 sat u Sportskoj dvorani Kostrena. Od ostalih aktivnosti, ističe se plan posjeta gradovima herojima: 5. kolovoza Kninu i 18. studenog Vukovaru.

B. P.

SPORTSKI CENTAR ŽURKOVO

Odbojka na pijesku novost

Sportski centar Žurkovo unio je u svoju ponudu veliku novost. Od 25. lipnja tamo je moguće igrati odbojku na pijesku, nakon što su završeni radovi na pješčanom terenu. Tako se ispod hotela Lucija sada može baviti s još jednom sportskom aktivnošću, uz tenis na dva betonska i jednom zemljanom terenu. U pripremi je i nova atrakcija – uskoro se očekuje nogomet u kavezu. Svi zainteresirani za odbojku na pijesku mogu se izravno javiti u Sportski centar ili se informirati na tel. 091/123-0503. Cijena jednog sata iznosi 50 kuna.

Titov trg 6/1 (Školjić, preko puta Konta)
Tel.: 051/375-005,327-508

Najuspješnija autoškola u osposobljavanju kandidata za vozače A₁, A, B, M (moped)

• klimatizirana učionica

• suvremena nastava

• nova klimatizirana vozila

• najpovoljniji uvjeti plaćanja

Za sve informacije nazovite 051/375-005 ili dođite osobno

GUJENIMO VAŠE POVJERENJE!!!

NOVITETI IZ KNJIŽNICE

BELETRISTIKA ZA ODRASLE

MARTIN, George R.R. : GOZBA VRANA
(fantastična proza; četvrta knjiga ciklusa Pjesme Leda i Vatre ; bitka za Željezno prijestolje se nastavlja...)

HIGGINS Clark, Mary: SIGURNO UTOČIŠTE (napeta kriminalistička priča...)

FLAGG, Fannie: SREĆA ISPOD DUGE
(nova uspješnica autorice Pohanih zelenih rajčica;
roman s mnoštvom životopisnih likova i duhovitih situacija)

HARRIS, Robert: ENIGMA
(špijunski triler zasnovan na povijesnim činjenicama, vjerno rekonstruira događaje iz Drugog svjetskog rata)

VINGE, Vernon: JAZBINA NA NEBU (napet i uzbudljiv SF roman)

MC CULLAH Lutz, Karen: DJEVOJAČKA VEČER (duhovit i provokativan zabavni roman)

VRKLJAN, Irena: SESTRA, KAO IZA STAKLA
(ispovjedni roman o odnosu dviju sestara prožet uspomena i dijelovima prošlosti)

OE, Kanzaburo: OSOBNO ISKUSTVO
(roman japanskog nobelovca u kojem glavni junak prolazi kroz psihičku krizu zbog rođenja bolesnog djeteta)

KEZELE, Adrian Predrag: SUNČANI LABIRINT (ova knjiga će vam pomoći razviti samopouzdanje)

STRUČNA ZA ODRASLE

BRIMSON, Dougie: TAJNE NOGOMETNOG HULIGANIZMA; NOGOMETNO NASILJE U EUROPI
(opsežan prikaz nogometnog nasilja; uzroci, posljedice i povijest ovog sveprisutnog problema)

POLITIČKE IDEOLOGIJE
(povijesni razvoj, kritički pregled i trenutno stanje vladajućih zapadnjačkih ideoloških sustava)

FABEL, Adele: KAKO GOVORITI DA BI TINEJDŽERI SLUŠALI I SLUŠATI ŠTO TINEJDŽERI GOVORE
(inovativan pristup iskrenom i otvorenom dijalogu između roditelja i tinejdžera)

GODIN, Seth: SVI MARKETINŠKI STRUČNJACI SU LAŽLJIVCI
(uspješni marketinški stručnjaci osmišljavaju priče u koje potrošači žele povjerovati...)

GREEN, Vivian: LUDILO KRALJEVA (jedinствен i originalan pregled pojave "ludih kraljeva")

BELETRISTIKA ZA DJECU I MLADE

BERENSTAIN, Stan i Jan: MEDVJEDIĆI KOD ZUBARA (ciklus slikovnica o medvjedićima)

WHITE, Elwyn Brooks: LABUDOVA TRUBA
(labud Louis bori se za ljubav i naklonost prekrasne labudice Serene)

WYNNE Jones, Diana: HOWLOV PUTUJUĆI DVORAC
(dječji fantastični roman prepun pustolovine i magije)

RAI, Bali: EKIPA (život britanskih tinejdžera i problemi s kojima se svakodnevno susreću)

DANKO, Dan: SUPERMOĆNICI (zabavni roman za mlade)

RABB, Margo E. : KRALJICA RUŽA (uzbudljiva kriminalistička priča iz serije Nestali)

FREUND, Peter: LAURA I ZAGONETKA SREBRNE SFINGE
(fantastična priča, nastavak napetih Laurinih avantura)

STRUČNA ZA DJECU I MLADEŽ

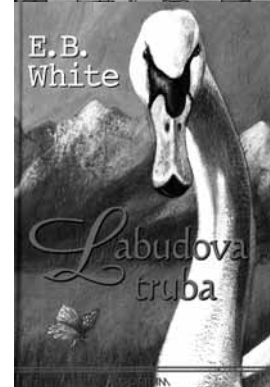
BEAUMONT, Emilie: SVE O IZUMIMA
(brojne ilustracije i jednostavna objašnjenja malih i velikih izuma u povijesti čovječanstva)

GANERI, Anita: FARAONI I BALZAMERI; ATLETI I GLUMCI
(neobična zanimanja ljudi kroz povijest)

BUZAN, Tony: MENTALNE MAPE ZA KLINCE
(čudesni sustav koji uvelike pomaže pamćenju i koncentraciji, a ujedno i zabavlja)

Radno vrijeme:

pon – sri – pet: 8.30 – 13 * uto – čet: 14 – 19 * druga i četvrta subota u mjesecu: 8.30 – 12
Tel./fax: 289-578

JEDAN DAN U ŽIVOTU TRUDNICE

Borka RELJAC

4.30 sati Ptičice započinju svoj milozvučni pjev i signaliziraju da je došao kraj njenog sna. Vrta se po krevetu još jedno pola sata, ali s prvim zrakama sunca zna da je došlo vrijeme pražnjenja mjehura. Ipak je izdržao punih pet sati. Obavlja što treba i odlazi natrag u krevet. Njena bolja polovica blaženo spava. Ona se vrta po krevetu, uzdiše, uzdiše malo glasnije, pa još malo glasnije, sad već i jauče jer ju nešto bole leđa pa se ne može nikako namjestiti, slučajno ga dotakne, slučajno ga gurne, slučajno ga opali laktom po glavi, on još uvijek blaženo spava. Ona navlači deku, gura je na sredinu kreveta jer joj je vruće, povlači plahtu kojom se gospodin zamotao, namješta jastuk, namješta jastuk koji joj drži trbuh, ali on ne trza. Primjenjuje drugu taktiku i miruje nekoliko minuta. To je upalilo jer se gospodin meškolji, gleda na sat i ponovo trenutno tone u san. (Popodnevno objašnjenje: Vidio sam ja da si ti budna, ali kad sam vidio da je 5 sati, morao sam ići opet spavati.) I taj plan pada u vodu.

9.00 sati Ona i on na poslu. Svaki svojem, naravno, radi mira u kući. Ona podiže telefonsku slušalicu:
– Bok, što radiš, gdje si, što si, jesi gladan, jesi što jeo, kad ćeš doći doma?
– rafalna paljba i na kraju milozvučno
– Ja sam gladna.
– A joj, pa pojedij nešto. Što te ne paze na poslu?
– Ma paze me jako, ali nije još vrijeme za marendu. Gladna sam jako...

9.10 sati Ona organizira plan današnje marendu na poslu. Svi su oduševljeni jer se i njima nešto jede, ali ne mogu tako rano o toj temi jer nisu trudni. Njoj je ipak sve dopušteno jer sad ih je dvoje.
On podučava kolegu s posla koji još nije uplovio u bračne vode, a kamoli u opasni svijet trudnica:
– Nije ti to lako. Čas je gladna, čas je žedna, onda je debela, pa je ružna. Pije joj se limunada, a tjedan nakon toga 3 kile limuna trune u sobi jer joj se sad jedu piroške. Onda joj se spava po cijeli dan, pa ne kuha ni ručak, a sad se budi kao sova u ranu zoru. Pa joj otiču noge, pa nema što obući, malo je ljuta, malo pjeva, treba je češkati, treba je maziti, treba je paziti. Ajme meni, nije ti to lako... – a

kolega ga sluša i misli da možda ipak nije vrijeme da planira zajednički život s onom koju voli.

19.00 sati Vrijeme je večere i malih razgovora.

– Kako Jole? (Jole ili Jolanda ustaljeni su nadimci još nerođenog djeteta. Već ga tako zovu i njene kolegice na poslu.) Se mrda?

– Danas jako puno. A pogotovo kad sam jela trešnje. Skakalo je kao ludo. Ja bih jela nešto slatko. Imamo li kakvih čokoladica u kući? Nemamo. Češ ići do dućana? A ne, već je kasno, sve je zatvoreno.

S kim to ona vodi ovaj razgovor, pita se on.

20.30 sati Ona mora nešto napisati za posao, ali će odmoriti samo par minuta na kauču. On joj dođe baš dobro za malo se nasloniti, a kad je već tu, može je i malo češkati po kosi. On je i češka, jer ipak je ona trudna i velika je kao balon, s kuglom umjesto trbuha.

– Ajde, moraš raditi.

– Ne, još samo malo, još samo do kraja poluvremena (utakmica Svjetskog prvenstva, Engleska – Švedska) – mrmlja i tone u san.

21.45 sati – Gotovo je poluvrijeme, diži se.

– Neću, ionako ne spavam baš puno, a sad mi se baš spava pa moram iskoristiti – mumlja ona.

22.30 sati On se smije jer joj se trbuh tresu od Joletovog mrdanja. Ona se budi i sprema za pravo spavanje. Noge je bole, natekle su joj tijekom dana i sve joj ide na živce:

– Ajde mi malo drži noge u zraku i lagano ih tresi.

– Molim? – gundaa on.

– Da, molim te, da mi odteknu.

On umire od smijeha na ovu novokomponiranu riječ i odlazi u krevet. Ona vrišti od živčanosti i viče da je on ne razumije i da je bole noge i da je dobro da one malo stoje u zraku da bi se cirkulacija malo poboljšala. On pak razvija svoju teoriju da je dovoljno da noge samo budu u vodoravnom položaju i krv će se vratiti u njih. Kao da ona želi još krvi u njima! Ionako su već dovoljno natečene od silne krvi što se u njih slijevala tijekom cijelog dana. Sada ih treba otresti da odteknu!

23.00 sata On zaspi čim ugleda jastuk. Ona kao sova gleda u njega i snagom misli, kad već ne može riječima i guranjem, pokušava ga natjerati da ostane budan barem još malo jer se njoj malo priča. On sakuplja posljednje atome snage jer ipak ne smije iznevjeriti svoju najbolju polovicu i Joleta u njenom trbuhu, pa je malo gladi po trbuhu, ljubi za laku noć i tone u zemlju snova. Ona je sretna jer sad kad je dobila malo pažnje mogu zajedno utonuti u san.

KA-BE

Upravljanje i održavanje stambenih i poslovnih zgrada

Tel./fax: 051 271 887 • Mob: 091 535 59 73
www.ka-be.hr

Stručnost i iskustvo od preko 20 godina u obavljanju poslova nadzora na održavanju stambenih zgrada nudimo vam profesionalno upravljanje i kvalitetno održavanje vaše zgrade. Iz naše ponude izdvajamo:

- služba hitnih intervencija od 0 do 24
- redovito održavanje
- usluge čišćenja stubišnih prostora i plaćanje zajedničke potrošnje električne energije putem pričuve
- kreditiranje zgrada putem poslovnih banaka
- obračun naknade ovlaštenim predstavnicima zgrade
- odgoda plaćanja za postavu parlafonskog sustava
- točnost i ažurnost praćenja prihoda i rashoda na računu zgrade putem Interneta
- na našim web stranicama nudimo vam razne informacije i novosti na temu upravljanja i održavanja zgrada, stanogradnje i ostalih zanimljivih tema
- savjeti vezani uz probleme stanovanja
- dopunski prihodi zgrade.

BRODOVI IMENOM KOSTRENA – IZ RUKOPISA KNJIGE “DA SE NE POZABI”

BRODOLOM BARKA KOSTRENA

Bark Kostrena doživio je brodolom u noći između 19. i 20. veljače 1888. godine na ulasku u Kvarner na povratnom putovanju iz francuske luke Cette za Rijeku. Tada se brod nakon dugog putovanja, pod zapovjedništvom kapetana Ivana Pezelja

Orfeo TIČAC

Model barka KOSTRENA. Nalazi se u sobi načelnika Općine.

Kostrenjani su, osim što su bili vrsni pomorski kapetani, u prošlosti bili i uspješni brodovlasnici. Bili su vlasnici jedrenjaka koji su plovili oceanima i svim morima svijeta, ali i onih manjih koji su plovili Sredozemnim i Jadranskim morem. Brodovi su bili ili u cijelosti vlasništvo kostrenskih obitelji ili samo djelomično u karatnoj podjeli s drugim suvlasnicima. Kasnije, pojavom brodova na parni pogon, iako mnogo manje, Kostrenjani se pojavljuju i u vlasništvu istih.

Ulaganje u dionice

Pregledavajući popis jedrenjaka u kostrenskom vlasništvu, nailazimo na različita imena. Od osobnih imena obitelji, mnogo više onih ženskih nego muških, imena kapetana i drugih osoba, nailazimo na imena gradova i mjesta, pomorskih i općih pojmova, ali začudo, vrlo malo imena KOSTRENA, ili imena vezanih uz samo ime. Tako imamo zapisano bark Kostrena, brik Costregnano, brik Dobra Kostrenka,

brigantin Urin i bark Urinj. Nakon propasti jedrenjaka i prelaska na parobrode, Kostrenjani nastavljaju ploviti, ali ulaze i u dionička društva kao suvlasnici dionica. Ulažu u dionice Ugarsko-hrvatskog parobrodarskog društva Ungaro-Croata i Parobrodarskog društva Adria, ali i u karatnu zajednicu

Kostrenski brigantin DRAGIMIL, jedan od mnogih kostrenskih brodova koji nije nosio ime Kostrene. Slika prikazuje brod u oluji 29. siječnja 1869. godine, pod zapovjedništvom kapetana Kuzme Krstice.

brodova Orient, Dunav, Rečina i Azov. Najznačajnije ulaganje bilo je u karatnu udruhu parobroda Kostrena, koja se kasnije spojila s Parobrodarskim društvom Oceania, pa njezini vlasnici tako postaju i dioničari novog društva. Po završetku Drugog svjetskog rata, ime Kostrena nosili su putničko-teretni parobrod Jadrolinije te dva broda Jugolinije. Danas, nažalost, nema niti jednog broda koji bi nosio to poznato pomoračko ime.

Treba spomenuti da je pored ovih većih brodova ime Kostrena, ili imena povezanih s Kostrenom, nosilo još nekoliko manjih plovnih objekata u službi turizma, ribarskih ili jedriličarskih društava.

Bark Kostrena

Bark Kostrena sagrađen je na Malti 1866. godine, imao je 555 registarskih tona, bio je 40 metara dugačak, 9,5 metara širok i oko 6 metara visok. Bio je to, za tadašnje pojmove, jedrenjak srednje veličine.

Imao je dvanaest članova posade i bio naoružan s dva manja topa za obranu od gusara. Luka pripadnosti bila je Bakar. Kostrenski kapetani Petar Pajkurić i Ivan Pezelj, koji su bili u rodbinskim vezama, 17. kolovoza 1881. godine kupili su brod na Malti i dali mu ime Kostrena. Njihove supruge Franjica i Marija također su postale suvlasnice.¹ Oba kapetana su i zapovijedali brodom. Bark Kostrena plovio je na tada uobičajenim rutama Sredozemnim morem: Nica, Porto Empedocle, Cagliari, Marseilles, Cette, a obavio je i dva putovanja za Sjevernu Ameriku. Isplovio je 26. veljače 1882. godine iz Port Vendresa za Darien, Georgia. Na povratku za Nicu isplovio je 10. ožujka, a stigao nakon dugih šezdeset dana plovidbe, pod zapovjedništvom kapetana Anta Pezelja. Na drugom putovanju, pod zapovjedništvom kapetana Petra Pajkurića, iz Dariena stigao je u Veneciju 12. srpnja 1885. godine.

Brodolom u Kvarneriću

Bark Kostrena doživio je brodolom u noći između 19. i 20. veljače 1888. godine na ulasku u Kvarner na povratnom putovanju iz francuske luke Cette za Rijeku. Tada se brod nakon dugog putovanja, pod zapovjedništvom kapetana Ivana Pezelja, vraćao kući, nalazeći se u Kvarneriću na dohvat svojih

Brik COSTREGNANO. Izgrađen je 1848. godine za Tomu Pezelja, Grgura i Ivana Randića. Nosivost mu je bila 326 RT, na njemu je bilo deset članova posade, a imao je dva mala topa. Prodan i pod imenom Riforma nestao u brodolomu 1874. godine.

najmilijih. No, tu počinju i poteškoće. Nakon jake nevere vjetar je promijenio smjer i u snažnoj škontradur² prešao na buru. U tamnoj noći, jedino pod svjetlom gromova, posada je manevrirala brodom, ubirala dio jedara, a druge kratila vršeci tarcarol³ pokušavajući se probiti kroz Vela vrata u Riječki zaljev. U tome nisu uspijevali pa je u jednoj manovri letanja⁴ brod udario u podvodne hridi i nasukao se kod uvale Bobina južno od Brestove. Pored svih napora za odsukavanje broda pod naletima bure, oštre podvodne stijene probile su oplatu pa je Kostrena potonula. Na sreću, svi članovi posade

bili su spašeni i sretno se vratili svojim obiteljima.

Ta noć nije bila kobna samo za bark Kostrenu. Istovremeno u samoj blizini nasukao se i bakarski bark Ireneo koji je također potonuo. Nešto bolje sreće bili su kraljevički bark Grad Karlovac, koji se u toj škontraduri sudario s talijanskim brikom Antonio C. Oba su jedrenjaka bila spašena i dotegljena u Rijeku.

Poznati ronilac i podvodni snimatelj Daniel Frka⁵ iz Kraljevice istraživao je ostatke potopljenog broda i utvrdio da se nalaze svega 50-70 metara od plaže, na dubini 24-35 metara. Tijekom vremena trup broda se raspao, a na morskom dnu razbacano leže ostaci, pripone, jarboli, dijelovi kormila, manji drveni i željezni ostaci, užad i kobilica.

Bilješke

¹ Vlasnici barka Kostrena bili su Petar Pajkurić 9 karata, Franjica Pajkurić 6 karata, Ivan Pezelj 4,5 karata, Marija Pezelj rođ. Pajkurić 4,5 karata. Petar Pajkurić poginuo je u Veneciji 1919. godine prilikom eksplozije tereta na parobrodu San Spiridione.

² Škontradura - nagla promjena smjera vjetra uz pojavu nevremena popraćena jakim kišom i vjetrom.

³ Tarcarol - kraćenje jedara pri jakom vjetru.

⁴ Letanje - manevar jedrima prilikom mijenjanja smjera broda.

⁵ Daniel Frka - član Hidroarheološkog odjela Ministarstva kulture Hrvatske i autor knjige Tajne Jadrana.

Gradnja jedrilice-krstaša VELI PESAK (plaža u Martinšćici). Izgradio ga je Gabre Katalinić 1954. godine i prodao u Pulu.

IZ PROŠLOSTI KOSTRENSKOG NOGOMETA

VOJISLAV VOJO MAŽER – BESKRAJNO VJERAN POMORCU

Vojo je neumornim kretanjem terenom poput ose napadao i ometao suparničke igrače. A kad ga je netko i uspijevao nadigrati, nije popuštao – uvijek je imao volje i moći sustići ga i suprotstaviti mu se. Bez grubosti i nesportske igre

Ivan PAŠKVAN – Ivo

Vojislav Vojo Mažer (snimio: dr. Vjekoslav Bakašun)

Ovo je priča o neobičnoj vjernosti koja traje skoro šest desetljeća i kojoj se ne nazire skori kraj. Rekao bih, ona je vječna...

Vojislav Vojo Mažer, rodom i rođenjem Žukničan, Kostrenjan, skoro šezdeset godina neraskidivo je vezan uz nogometni klub Pomorac. Najprije kao navijač, potom dugogodišnji igrač i naposljetku kao član uprave, entuzijast. Sve to amaterski iz ljubavi prema nogometu i Kostreni.

U obitelji Mažer – Bonifacija i Alojzije, rođene Šikić iz Žuknice – rođena su dva sina, Vojislav – Vojo (1934.) i Ivo (1935.). Otac Bonifacija, za Kostrenjane zvani Facio, bio je zanimanjem brodograditelj, kalafat u škveru Žurkovo i Martinšćica i u Jadranskoj plovidbi, dok je majka Alojzija – Lojza, vrijedna domaćica skrblila o kući i dječacima.

Vojo je kao pravi Kostrenjan završio je bakarsku Pomorsku školu, strojarski smjer. Plovio je na brodovima Jugolinije i Kvarnerske plovidbe, završio Višu pomorsku školu i položio ispit za časnika stroja. Nakon kraće plovidbe zaposlio se u rafineriji u Urinju, radio kao pogonski inženjer na održavanju pogona i 1995. godine postao umirovljenik. Drugi sin Ivo (preminuo 2001.) odabrao je očevo zanimanje, završio stolarski znat i radni vijek proveo u škveru Žurkovo, Martinšćica i brodogradilištu Viktor Lenac. Vojo je u sretnom braku sa svojom sumještankom s kojom ima dvije kćerke.

Od krpenjače do lopte

Vojo i njegovi najbliži susjedi i prijatelji u Žuknici potičali su za prvom krpenjačom još u vrijeme Drugog svjetskog rata na travnatim prostorima kojih u to vrijeme širom Kostrene nije nedostajalo. Uzori su im bili stariji susjedi Zorko Kučan, Slavko Polić, Cvetko Jovančević, braća Glažar. Zajedno s bratom, Vojo je pristupio 1951. godine Pomorcu i s vršnjacima Želimirom Perovićem, Rikom Vičevićem, Nikicom Medanićem, Živkom Perovićem, Tilkom Visintinijem, Žarkom Šoićem i Emilom Glažarom ubrzo zaigrao

za juniore. Nakon uspješnih igara mnogi od njih ubrzo su postali stalni prvotimci.

Vojo dobro pamti svoj prvi nastup za seniore. Bilo je to na njegov osamnaesti rođendan, 14. listopada 1952. godine u Lokvama protiv u to vrijeme solidne momčadi Hidroelektre. Treneri su mu isprva bili Joža Pazman i Slavko Paškvan, a tehniko i vođa momčadi bio je neumorni i sveprisutni Ivan Puž, dobar čovjek, pravi sportaš i duša kluba. Kasnije je trener bio Riječanin Nino Krstulović te Nikica Vrban i Teodor Feđa Nikolnikov.

Igrač neiscrpe snage

Pri kraju igračke karijere, kada je ustupio mjesto mlađima, sjeća se da je vodio momčad na utakmicu u Dražice protiv Rječine. Vladala je epidemija gripe pa su u Dražice stigla šestorica igrača sposobnih za igru te je bio prisiljen odjenuti dres i zaigrati. Ljubav prema klubu učinila je svoje, odigrao je utakmicu, ali i doživio neugodnu povredu – slomio je ruku. Aktivno je igrao do 1967. godine, a poljednji trener bio mu je Teodor Feđa Nikolnikov uz kojeg ga vežu najljepše uspomene i sjećanja. Dobar čovjek i vrijedan trener vodio je prvi sastav nekoliko godina i složio jaku momčad koja se uspješno nosila s najjačim momčadima Zonske lige Rijeka – Pula.

Vojo je uglavnom igrao na mjestu halfa, ali

Put putujem

Teško je danas razumjeti na kakve su sve načine klubovi nekada putovali na utakmice: od pješačenja i prijevoza gradskim prometnim sredstvima – tramvajem, trolejbusom i autobusom – te vlakom i običnim, teretnim kamionima, koji su se koristili sve do konca pedesetih godina. Za prijevoz igrača kamioni su bili očišćeni i preuređeni tako što su u njihov “teretni” prostor postavljene široke poprečne daske koje su služile kao klupe. Taj prostor bio je pokriven jakom ceradom, koje ponekad i nije bilo, a budući da se putovalo po svakakvim vremenskim prilikama čak u Gorski kotar, može se pretpostaviti koliko je bila vožnja ugodna. Svejedno, dobrog raspoloženja, šale i pjesme nije nedostajalo. Sjeća se Vojo da je prilikom jednog putovanja za Grobnik kamion ostao u kvaru na Sv. Kuzmu pa su igrači nastavili put pješačenjem do igrališta u Mavrincima.

Drugom prilikom, jednog proljetnog dana početkom pedesetih godina, na utakmicu u Opatiju putovalo se morskim putem, povećom brodicom, trabakulom. Uz igrače, na brodicu se u Žurkovi ukrcala i poveća skupina navijača. Po odigranoj utakmici slijedio je povratak. Spustio se i prvi sumrak, a kada se brodica nalazila ispred tvornice Torpedo, odjednom je dotad mirnu plovidbu prekinuo snažan potmulu udarac, od kojeg su se svi putnici potresli i dobro prestrašili. U punoj vožnji u mraku neoprezni kormilar nije primijetio poveću plutaču, u koju je brodica udarila. Srećom, oštećenje pramca nije bilo veliko, more nije prodrlo u brodicu, plovidba je nastavljena i sretno okončana pristajanjem uz žurkovansku rivu.

Novi Vinodolski, travnja 1958. godine – Sastav Pomorca pred utakmicu protiv domačeg Vinodola, stoje, slijeva: Vinko Vukušić, Živko Perović, Srećko Vranić, Veljko Tićac, Vinko Karlović, Milan Zoretić i Ante Perčin, čuče: Ivo Paškvan, Vojislav Mažer, Čedo Bačić i Ante Miškulin

Dobitnici najviših priznaja, Povelje i Plakete SD Pomorca prilikom proslave 60. obljetnice utemeljenja Kluba, slijeva: Milan Perović, Vojo Mažer, dr. Vjekoslav Bakašun, Branko Suzanić, Ivan Rubinić, Ivan Puž i Slavko Paškvan

je po potrebi nastupao i na drugim mjestima kada su prilike to zahtijevale. U igri se najbolje slagao s Milom Dujmićem, Vinkom Vukušićem i Egidijem Dujmićem, ali je unutar cijele momčadi vladao prijateljski duh. Za sebe će reći da nije bio igrač nekog velikog formata, znanja i tehnike. Srednjeg rasa, suhonjav, plave kose i očiju, odavao je dojam slabunjavog igrača, nejakog. Ali naprotiv, u tom se krhkom tijelu krila neizmjerena snaga i začuđujuća izdržljivost, a veliko igračko srce i volja unosili su u igru silnu borbenost, beskompromisnost.

Nekoliko godina igrao sam zajedno s Vojom. Sjećam se kako je neumornim kretanjem terenom poput ose napadao i ometao suparničke igrače, upravo nije im dao mira. A kad ga je netko i uspijevao nadigrati, nije popuštao – uvijek je imao volje i moći sustići ga i suprotstaviti mu se. Bez grubosti i nesportske igre. Dok sam pratio igru s crte gola, uvijek me pratila misao – Ma, odakle mu tolika snaga i volja, koliko može trčati, boriti se? I zaista, bio je primjeren sportaš i čovjek. Miran, tih i vrijedan.

Njegov brat Ivo bio je dobar igrač, izgledom i načinom igre njegova suprotnost. Čvršći, brži, okretniji i mnogo temperamentniji, znao je češće zaškriti u duelima. Igrao je na poziciji desnog krila gdje su njegova brzina

Kamenje

Prigodom izgradnje igrališta u Žuknici jednog je dana ponestalo kamenja pri gradnji zida na zapadnoj strani igrališta. Kamenja je bilo u izobilju, ali kojih stotinjak metara istočnije na velikoj gromači, na prostoru današnjeg pomoćnog igrališta, odakle ga je trebalo dopremiti na gradilište gdje su idućeg dana zidari trebali dovršiti zid. Kamion u to vrijeme nije bilo lako dobiti, a trebalo se brzo snalaziti. Uporni Vojo i stari igrač Mario Ćuko Pajkurić nisu gubili vrijeme i nadu. Kasne burne i hladne večeri pješice su se uputili u Maračiće kod znanca Marijana Šoića i našli ga već u krevetu. Probudili su ga i nagovorili da upregne konje i s vozom krene s njima u Žuknicu. Prevezli su nekoliko tura kamenja do gradilišta zida. Pritom su Vojo i Ćuko obavili i ulogu radnika – golim su rukama, po buri i hladnoći ukrcali i istovarili nekoliko kubika kamenja.

Feđa

Kroz desetljeća vjernosti Pomorcu, Vojo se sjeća mnogih ljudi koji su također dugo godina bili uz klub i gotovo postali njegove legende. Sjeća se, među ostalima, Ivana Puža, Slavka Paškvana, Ivana Rubinića, Branka Suzanića, Dinka Glažara i još uvijek vrlo aktivnog i nezaobilaznog istinskog entuzijasta, doktora Vjekoslava Bakašuna. Od trenera najviše su mu u sjećanju Slavko Paškvan, Joža Pazman, Nino Krstulović te osobito nedavno preminuli Teodor Feđa Nikolnikov. Feđa je postao trener juniora Pomorca 1962. godine, u vrijeme kada je klub već dosta potresla igračka i rezultatska kriza. Kroz samo dvije godine stručnog rada s generacijom talentiranih mladića, stvorio je kadar mladih i dobrih igrača koji su ubrzo, kada je Feđa 1964. godine postavljen za trenera prve momčadi, dobili priliku da se dokažu u seniorima. Vojko Rožmanić, Egon Polić, Davor Vičević, Darijo Ružić, Bepo Usmiani, Tomo Glažar i ostali opravdali su njegovo povjerenje i postali nositelji momčadi koje je 1970. godine osvojila naslov prvaka Podsavne lige Rijeke i izborila plasman u Zonsku ligu Rijeka – Pula. Bio je to najveći doseg u povijesti kostrenskog kluba.

Popularni Feđa došao je u Rijeku krajem 1949. godine kao vratar osječkog Proletera, tada člana II. Savezne lige na poziv nekadašnjeg legendarnog golmana Franje Glasera, u to vrijeme trenera riječkog Kvarnera. Nakon Kvarnera čuvao je mrežu riječke Lokomotive u kojoj je okončao vrlo uspješnu vratarsku karijeru. Kasnije je bio zaposlenik i tajnik Nogometnog podsaveza Rijeke, gdje je dočekao i mirovinu. Usto se u slobodnom vremenu uspješno bavio trenerskim poslovima u riječkim klubovima, ali najduže u Lokomotivi i Pomorcu.

i okretnost dolazile do izražaja. Po potrebi, uspješno je obavljao i ulogu vratara.

Uvijek uz Pomorca

Završetkom igranja ostao je u klubu kao aktivan član i obavljao mnoge dužnosti. Bio je član prvog odbora za izgradnju igrališta u Žuknici, kasnije niz godina vodio brigu o njegovom održavanju i dograđivanju, a bio je i potpredsjednik kluba. I danas je član izvršnog odbora kluba, nema dana da ne pohodi Žuknicu. Njegova dugogodišnja vjernost klubu, predani rad i zalaganje nagrađeni su brojnim pohvalama, među kojima su i najviša priznanja: Povelja i Plaketa SD Pomorca u povodu 60. obljetnice kluba (1981.) te plaketa u povodu proslave 80. obljetnice (2001.).

Sadašnje prilike u kostrenskom sportu i nogometnom klubu u odnosu na Vojino igračko doba nije moguće uspoređivati, one su bolje u svim segmentima, prvenstveno

kojima su mnogi bivši sportaši. No, s mnogo nostalgije Vojo se prisjeća davnih dana neimaštine, skromnosti, požrtvovanja i drugarstva te mnoštva odanih igrača – istinskih amatera.

Svlačionice

Uz igralište u Velikoj Kavi nije bilo svlačionica. Igrači su se svlačili u kućici uz plažu Perilo, kasnije u suterenu doma ribolovnog društva blizu navoza brodogradilišta te u prizemlju velike zgrade gdje je sada bistro Val u Žurkovu. Jasno, sve je to bilo u skromnim uvjetima, bez odgovarajućeg komfora i bez vode – čak niti za piće. Nakon presvlačenja sljedilo je pješice do igrališta u kavi. Kada su vremenski uvjeti dopuštali, često se svlačilo na otvorenom prostoru uz igralište, a koristila se i mala galerija – špilja s desne strane pri ulasku u Velu kavu iz smjera Perila. Pranje i "tuširanje" u svim vremenskim uvjetima obavljalo se hladnom morskom vodom na plaži Perilo ili ispred sadašnjeg bistroa Val.

Žuknica, 1970. godine – Igrači i rukovodstvo Pomorca na igralištu, stoje, slijeva: Vojo Mažer (potpredsjednik), Teodor Feđa Nikolnikov (trener), Davor Vičević, Marin Kučan, Vojo Arnautov, Boris Glažar, Boris Kostelac i dr. Vjekoslav Bakašun (predsjednik), čuče: Egon Polić, Boris Škerjanc, Vojko Rožmanić, Didi Maričić, Janko Mravić, Neven Smolić i Duško Bađuk

LJETOVANJE IZ SNOVA

Željka KOVAČEVIĆ ANDRIJANIĆ

Tek što je stiglo proljeće, danima su Tonko, Tinko i Ticko razgovarali i dogovarali se o odlasku na ljetovanje. Tri su mjeseca uporno pokušavali domisliti se gdje bi im ljetni provod bio najbolji i najzepamćeniji. Tisuću im prekrasnih mjesta padalo na pamet, tisuću puta vagali za i protiv svakog mjesta kojeg su se dosjetili. Minuli tako ožujak, travanj, svibanj i dio lipnja, a oni se još nisu ništa konkretno dogovorili. Uostalom, znate kako je... Treba razmišljati i gdje je financijski najisplativije... Jer Tonko, Tinko i Ticko baš i nemaju puno novaca. Uostalom, imaju jednu jedinu kovanicu od pet kuna koju su pronašli pod ormarom u dječjoj sobi jednoga stana u Rijeci, gdje su boravili kraće vrijeme – dok ih nije istjerao surovi sivi mačor. I tako je trebalo smisliti gdje provesti ljetno s pet kuna u džepu... Pardon, ne u džepu, jer Tonko, Tinko i Ticko prilično su sitni i kovanica s likom medvjeda ne bi im ni u snu mogla stati u džep. Trebalo je, dakle, smisliti gdje i kako provesti ljetno s pet kuna u zavežljaju. I – eureka!

– Znam! – viknu Tinko pobjedonosno petnaestog dana mjeseca lipnja. – Znam, znam, znam! Slušajte me!

Tonko i Ticko dojuriše koliko su ih sitne mišje nožice nosile i smjeste se tik uz Tinka, a Tinko sjedne u udobnu fotelju od roza i plave vate, koju je sam samcat dizajnirao kada je pronašao dva odbačena, čista vatena smotuljka. Tonko i Ticko spustiše se na pod, jedan s lijeve, drugi s desne Tinkove strane.

Dječji vrtić

– Reci, slušamo te! – Tonko će.

– Ne odugovlači, govori! – Ticko je nestrpljiv.

Tinko je uzeo komadić tog jutra pronađenog slanog štapića i, polako grickajući, s izrazom lica pobjednika, polako odgovori:

– Kostrena!

Tonko i Ticko se u čudu pogledaše.

– Pa mi već živimo u Kostreni?! – uskliknuše oba u isti glas. Tinko se mudro osmjehivao.

– Reci, Reci!

– Daj, što si sad smislio! Govori! – požurivaše ga Tonko i Ticko. Tinko se prestane pobjedonosno smješkat.

– Gledajte, braćo... Kostrena je prekrasna, nalazi se na moru, ima slastičarnicu, kafiće,

školu...
 – To već znamo! Zaboravljaš da živimo u jednome od kostrenskih kafića?
 – Ma, ne. Slušajte me! Kostrena ima i dječji vrtić. Vrtić se nalazi gotovo uz samu obalu mora. Bolje nego ikoji hotel, zar ne?
 Tonko i Ticko se zamisliše. Nisu odveć dugo razmišljali.
 – Imaš pravo. Kud ćeš boljeg, ljepšeg i jeftinijeg ljetovanja! – razveseli se Tonko.
 – Da, bravo Tinko! Naša Kostrena stvorena je za ludi ljetni provod! – potom se Tonko malčice snuži. – Znaš, ja sam čuo da u vrtiću radi jedna teta Jela koja jaaaako voli mačke. Ona je, kažu, jako dobra, ali sve kostrenske mačke je poznaju, jer za njih uvijek čuva najbolji komad mesa. Ako je tomu doista tako, onda ćemo se cijelo ljetno morati kriti u kutiji s kockicama ili puzzlama...

Dvorac u pješčeniku

– Ma, već sam se ja raspitao, ne brinite! Teta Jela je trenutno na godišnjem odmoru, a mačke bježe od vrtića kad nje nema, jer bi ih djeca potezala za repove i uši. Slobodno možemo u vrtić, vjerujte mi.

– A gdje ćemo se smjestiti? – zabrinu se Ticko.

– S vanjske strane jedne od prizemnih soba, prema terasi, neko je nepristojno dijete razbilo komad zida. Sad je ondje poveća rupa. Možemo se u njoj nastaniti.

– Kako ti sve to znaš? – znatiželjno će Tonko.

Mudri Tinko se opet pobjedonosno osmjehne i odgovori: – Bio sam u izvidnici.

– Ti nešto kriješ! – uskliknu Ticko.

– Reci, reci! – nestrpljiv je Tonko.

– Pa, dobro... - nećkao se Tinko. – Noćas, dok ste vas dvojica spavali poput medvjeda, ja sam se iskrao i otišao do vrtića. Sagradio sam nam dvorac u pješčeniku u dvorištu vrtića, kako bismo se ondje mogli odmoriti kad pritisne podnevna vrućina. A u spomenutoj rupi u zidu uredio sam nam najljepšu sobicu na svijetu. Da vidite tek koliko sam zalaha sira pronašao!

Hrpa sira

– Otkud ti sir?!

– Ima jedna djevojčica, Leticija... Ona baš i ne voli jesti... Kad je za doručak sir, ona ga, kriomice, gura u ladicu s kockicama. U ladici je, kad sam zavirio, bila takva

hrpa sira da bi nam bila dostatna za dvije sezone...

– Juhuuuu, idemo, idemo! – zgrabiše Tonko i Ticko svoje zavežljaje, a Tinko svoju aktovku od koje se nije odvajao otkad ju je pronašao pored kontejnera s odbačenim igračkama iz Kinder-jaja i radosno se uputiše u vrtić...

Budete li imali priliku proći pokraj vrtića ovoga ljeta, virnite načas kroz ogradu u dvorište ili na terasu, pa mi javite kako se provode Tonko, Tinko i Ticko. Čula sam da je neki nepristojni dječak srušio njihov dvorac u pješčeniku. Ako je to istina, sagradite im novi, nije teško, treba vam tek malo vode u kantici, grabljice i lopatica. A oni će se razveseliti. I ne zaboravite – njihov stančić je ona rupa veličine dječjeg dlana na vanjskoj strani zida jedne od prizemnih soba. Budite pristojni, pokucajte prije nego li zavirite! I miševi cijene svoju privatnost. Puno mi ih pozdravite! Recite da ću navratiti kad Tizian malo naraste. I da ću im donijeti još dvije aktovke iz Kinder-jaja, da svaki ima svoju. Pusa i ugodan ljetni provod!

Rođeni i umrli

Devet je mališana prvi put otvorilo oči u razdoblju od 28. veljače do 1. lipnja 2006. godine. To su Nika Tomljanović, rođena 28. veljače, kći Ivanke i Daniela; Filip Hendeković, rođen 15. ožujka, sin Olge i Darka; Tia Klarin, rođena 23. ožujka, kći Lane i Dalibora; Ante Bilan, rođen 14. travnja, sin Marine i Lea; Belma Hodža, rođena 15. travnja, kći Iljvane i Vezaipa; Nino Dešić, rođen 19. travnja, sin Manuele i Damira; Tizian Leon Andrijančić, rođen 20. travnja, sin Željke i Zorana; Vali Linić, rođena 1. svibnja, kći Ane i Emila; Sara Cortesi, rođena 24. svibnja, kći Arijele i Alena.

U istom je razdoblju na kostrenskim grobljima u Svetoj Luciji i Svetoj Barbari sahranjeno 11 pokojnika, od kojih je 5 imalo prebivalište u Rijeci, dok su ostali bili s prebivalištem u Kostreni. Na groblju Sveta Lucija pokopani su Milka Vuković, rođ. Rus, Jelisava Šikić, rođ. Crnjar, Josip Bezjak, Petar Bašić i Antula Furčić, rođ. Furčić iz Rijeke te Ana (Roža) Brkljačić, rođ. Devčić, Marija Šegota, rođ. Vukušić, Blaženko Žgur, Ljiljana Jović, rođ. Glažar i Slavko Glavan iz Kostrene. Na groblju u Svetoj Barbari pokopan je Ivan Devčić iz Kostrene.

AUTOR: PERO	NAJVEĆA "PLUČA" ZAGREBA	PRAVAC U UMJETNOSTI KOJI OBRA- ĐUJE SEO- SKE MOTIVE	POTAJNO, KRADOM	KISIK		BAKE U PRIMORJU	CRNI PRIST, BEDRENICA	GRAD U MAKEDONIJI (FESTIVAL EUROPSKOG GLUMCA)	NOGOMETNI TURNIR "POMORCA" ZA MLAĐI UZRAST	DRŽAVA U JZ AZIJI (GLAVNI GRAD: TEHERAN)															
NAMRGO- ĐENO, SMRKNUTO					SUPERMODEL CAMPBELL KORICE ZA SPIŠE I CRTEŽE																				
"AMERICAN UNIVERSITY OF ROME"				UVODITELJ UREDAJA, INSTALATER ZAZVATI POMOĆ																					
UKRASNA BILJKA IZ PORODIČE GLAVOČIKA																									
TRENER STARIJIH PIONIRA "POMORCA" (GORE)																									
PRITOK LONJE U MOSLAVINI						ZRAK (GRČ.) "ORACLE INFORMATION NAVIGATOR"												TALIJANSKI SLIKAR, GUIDO							
TENISAČICA JAUŠOVEC					SKLOP ZA UCVRSĆIVA- NJE SLIKA GRAD U RUSJI																				
IVAN ZAJC			MJESTO IZLOŽENO SUNCU HVALO- SPJEV																ESTONCI (KRAĆE)	BONACA NA MORU	TVRDI SIR ZA RIBANJE	GLUMAC TOMLJENOVIĆ	TOKIJSKA ZRAKO- PLOVNA LUKA		
LEGENDARNI PRAŠAK ZA RUBLJE (PLAVI ...)							CJELOKUPNO, ČITAVO	VITAMIN B, TIAMIN RUDAR U OKNU																	
AMERIČKI GLUMAC, JIMMY ("ZAPADNO KRILŌ")						SAMOSTALNA IZVOĐAČICA LJJEKŌVI ZA BOLESTI UHA																			
KALIJ		PARTIZAN- SKE KAPE OKVIR ZA UPREZANJE STOKE																							
"ALIANSI JURNALIS INDEPEN- DENT"				HRVATSKI SLIKAR ("GROMAĆE") RUŽINO ULJE (TURC.)													ITALIJA ZAGONETKA								
ŠARENI PSI							"ANGEL OF HARLEM" ZNANOST O TUMORIMA							FRANCUSKI PISAC, CLAUDE NOVINARKA TORBARINA											
SOL MOKRAĆNE KISELINE					NAJVEĆI OTOK U HRV. OTOČNOM NAC. PARKU RADJI										GLUMIČA KARIĆ POSREDNIK U SPORU										
BUNOVAN NAKON NEUMJERENA UŽIVANJA ALKOHOLA								ŽITELJI AŠAMA U INDIJI MLINAREV DIO BRASNA											GRAD U ZAPADNOJ NJEMACKOJ (PRIBOR ZA JELO!)						
MIRISNA IZLUČINA JETRE GLAVATE ULJESURE						UŽIVANJE I PLIVANJE U MORU GRADIĆ KOD ŠIBENIKA										GOSPIĆ KIBELIN SVEĆENIK (ATIN)									
					RADIO VODITELJ ŠILJAK							BELG. PJEVAČ, SALVATORE PSEUDONIM OD UNATRAG ČITANA IMENA													
					FRANCUSKA SORTA RUŽE												PRAOTAC TALIJANA CRNA ŠUMSKA KREDA								
					POSJEDI, VLASTELIN- STVA (LAT.)																	ITALIJA GLUMICA MAGNANI			
					IVAN GUNDULIĆ							EKS-IGRAČ "DINAMA", MILAN DUŠEVNA BOL, TUGA													
					SOL CIJANOVE KISELINE																NOVA GRADIŠKA PROMETIJ				
					PTICA GRABLJIVICA, LUNJA									"ISTOK" AUSTRIJA				MEMBRANE "OPSEG"							
						VODITELJ OMLADINSKE ŠKOLE "POMORCA" (DOLJE)																			
					MAMURAN, ASAMCI, AMBRA, KUPANJE, GS, VOJO, ADAMO, OLALA, ITAL, DOMINIJ, I, IG, CALASANI, CIJAVNI, NG, EJA, I, OPNE, ADAM ORMAN.																				

NA STADIONU POMORCA ŠKOLSKI SUSRETI "IGROM I PRIJATELJSTVOM U BUDUĆNOST"

DRUŽENJE, RADOST I SMIJEH NEPONOVLJIVIH IGARA

Cjelokupna atmosfera Igara doživi se samo jednom godišnje i nitko je ne želi propustiti. Sudjelovalo je deset škola Primorsko-goranske županije, a svaka ekipa brojila je 15 članova koji su se natjecali u štafetnim igrama i u igri Upoznajmo Kostrenu

Borka RELJAC

Pehar je naš – mladi Kostrenjani podižu trofej pod budnim okom načelnika Miroslava Uljana i članice Poglavarstva Ankice Lörinz

Nakon što se vrijeme, odnosno nevrjeme, ipak smilovalo organizatorima Školskih susreta "Igram i prijateljstvom u budućnost", oni su održani 3. svibnja na stadionu NK Pomorca. Ovogodišnji treći po redu susreti okupili su deset škola Primorsko-goranske županije, među kojima se ove godine prvi put našla i jedna ekipa iz Gorskog kotara, odnosno ekipa škole iz Ravne Gore. Sljedeće godine se nadamo da ćemo na susretima vidjeti i neku od škola s otoka, pa će se igre konačno moći smatrati i pravim županijskim natjecanjem.

Svaka je ekipa morala brojiti 15 članova, od kojih su pet članova učenici sedmih i

Odlazak s kontrolne točke na jednoj od plaža

osmih razreda (barem dva različitog spola, najveći ukupan zbroj godina 67), a ostalih deset su mlađeg uzrasta, od drugog do šestog razreda (po dva iz svakog razreda, barem četiri različitog spola). Stariji su sudjelovali u igri Upoznajmo

Kostrenu, dok su mlađi odmjeravali snage u štafetnim igrama na igralištu NK Pomorca. Ove se godine pomnije pazilo da sve ekipe zadovolje ove propozicije, provjeravale su se i učeničke knjižice te je samo jedna škola prekršila ovo pravilo. Nećemo imenovati koja, ali želja je da se sljedeće godine svi ravnopravno natječu.

Na štafetnim igrama koje su se održale na stadionu NK Pomorca slavila je ekipa Područne škole Kostrena, dok su se iza nje plasirali prošlogodišnji ukupni pobjednici, odnosno učenici OŠ Ivana Mažuranića iz Novog Vinodolskog te učenici OŠ Hreljin. Nakon njih redom su bili učenici OŠ Kraljevice, zatim OŠ Kozale, OŠ Dr. Branimira Markovića iz Ravne Gore, OŠ Jeljenje – Dražice, OŠ Kantrida, OŠ Brajda te OŠ Bakar. U igri Upoznajmo Kostrenu najuspješniji su bili Hreljani, tako da je i ukupna pobjeda na ovogodišnjim Igrama pripala upravo ekipi Osnovne škole Hreljin.

Kao ovogodišnji voditelj Igara okušao se Neno Pavinčić, koji je vrlo uspješno odradio svoj posao, dok su oni manje zamjetni, ali bez čije pomoći Igre ne bi bile one što jesu, dolazili iz redova Društva Naša djeca Kostrena, Košarkaškog kluba Kostrena, Udruge "Kumpanija", Likovne udruge "Veli pinel", ŠRD INA Kostrena, Jedriličarskog kluba Galeb, Rukometnog kluba Kvarner Kostrena, Nogometnog kluba Pomorac, Turističke zajednice Općine Kostrena, Odbora za prosvjetu i kulturu Općine Kostrena, Gimnazije

Najbolje škole

Štafetne igre: Područna škola Kostrena
"Upoznajmo Kostrenu": Osnovna škola Hreljin
Ukupna pobjeda: Osnovna škola Hreljin

Andrije Mohorovičića te Medicinske škole u Rijeci, a veliko hvala ide i dežurnoj doktorici Vedrani Sablić.

Ovi su volonteri vrijedno odradili posao sudaca i pomoćnog osoblja, a neki su ovdje već treću godinu za redom. Kažu da im se sviđa ovo druženje, radost i smijeh, a sve začinjeno velikom željom za pobjedom. Cjelokupna atmosfera Igara je neponovljiva, doživi se samo jednom godišnje i nitko je ne želi propustiti. Svake godine sve je više onih koji žele sudjelovati, a upravo je to jedan od ciljeva igara: suradnja i trud za dobrobit djece.

Hvala sponzorima

Igre su i ove godine popratili brojni sponzori te im se upućuje velika zahvala. To su:

- Primorsko-goranska županija
- Aler tours
- Brodokomerc Nova d.o.o.
- McDonald's Hrvatska
- Interadria d.o.o.
- Jamnica d.o.o.
- ljekarna "Smeraldo"
- Plodine d.o.o.
- soboslikarska i ličilačka radnja "Tepeš"
- ugostiteljski obrt "Žuknica"
- konoba "More"

Učenici deset škola razmili su se Kostrenom

